

નકલી કિતાબો ખરીદના પહેલાં કાઢરી કુપનીની રજીસ્ટર્ડ
થયેલી કિતાબો ખીલીભારાથી મગાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું

રાહ-ખરે ખિલ-વત,

—: ઉર્ફ :—

આદાખે મુખા-શેરત.

ખતાનનાર, તથા કપાલી પ્રગટ કરનાર —

મીર સૈયદઅલી કાઢરી, ખીલીભારાઆ.

પ્રમિદ્ધ કરવાનું - ખાલુ-ફેગડી રટ્ટો-ખીલીભારા.

[મા ગુફ સન ૧૮૬૭ના રપમા એક મુજબ ગદરનાર કર ની
છ માલ માલીમની રજા સિવ ય છાપરી, અગર કપાલી નહો]

ખીજ આગતિ]

[નકલ ૨૦૦૦

સને ૧૮૨૩ ઇસ્વી.]

[મને ૧૭૪૧ હીજરી.

મુરત એટાના પલપર આવેલા "શંકર" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપી

કિ મત રા. ૦-૬-૦

૨૦૫૭૪

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૫૭૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રાજરે ખિલવત

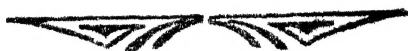
વિષય ૮૪:૫૭

← ગ્રાહ-ખરે ખિલ-વત,

ઉર્ફ

૧૯૫૪

આદાખે મુખા-શેરત.

દીખાયા.

નાઝીરીને પુર લમકીન પર વાઝેહ હો, કે ચંદ કિતાબે
મેરે તરફસે છપકર હદીયે શાયેકીન હો-ચુકી હે. જોર મેરી
કિતાબોકો લોગોંને બહોત પસંદ કીયા હે. કચુ' કે બે કિતાબે
છપ ચુકી હે, ઉનકી નકલેં ખલાસ હોનેકે ખાલોસ, ખાર
ખાર છપવાનેકી મુજકો ઝુરત પડી હે. જોર શાયેકીન નહ
કિતાબે ખરીદ કરનેકી ખાહીશ આહીર કરતે હે, ધંસલીયે
ધંસ સીલ-સીલેકો જરી રખના મુનાસીબ નહર આતા હે.
અજરથે નહ કિતાબે લીખના બહોત મુશ્કીલ હે, લેકીન
શાયેકીનકી ખાહીશ બ-મુજબ, યે કિતાબ તૈયાર કી-ગઈ હે.

ઇસ કિતાબમેં આદાબે શબ્દ બુદ્ધક, ઓર તરી-કયે હુસ્ને મઆ-શેરત, ઓર રૂસુમાતે ખિલવતકે આબન, ઓર શાદીકે અહકામ, ઓર બહોતસે ઝુરૂરી મસાએલ, ઓર મરદોંકે આરતોં પર, ઓર આરતોંકે મરદોં-પર હુકુક, ઓર મહર, ઓર તલાક, ઓર ઇદત, વ-ગયરા; વ-ગયરા, બહોતસે મઝામીન, ઓર નસાએહ, ઓર હિકાયતોં, ઇમરત -અંગેજ દાખીલ હેં.

યે રિસાલા બહોત મહેનતસે અંદ મુસ્તનદ ઓર મશ-હુર કિતાબોંસે અખજ કરકે અપને હોસલેકે મોવાફીક લીખ્યા હે. અગરયે નીહાયત કોશીશસે યે રિસાલા લીખ્યા ગયા હે, તા-હુમ બ-આયેસે તકાઝાયે બશરી-યત કહીં ન-કહીં ઝુરૂર સહુ ઓર ખતા રહી હોગી, લે-હાજ નાઝીરીને ખા-તમ-ઝીનસે ઇલ્તીમાસ હે, કે ખતાસે દર ગુજર કરેં, કયું-કે ઇનસાન ખતાવાર હે.

મેરી ઓર કિતાબોં. લોગોંકો પસંદ આઈ હેં, ઇસ તરેહ યે કિતાબલી પસંદ આઈ હે, કયુંકે પહેલી મરતબે દો-હબ્બર કિતાબેં છપીથીં, વો ખલાસ હો-બનેસે, દુસરી મરતબે છપવાઈ ગઈ હે.

મુ. બીલીમારા

રાકીમ દુઆગો,

દગડી-સ્ટ્રીટ.

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

૭૮૬.

૨ાહ-ખરે ખિલ-વત,

ઉકે

આદાખે મુખા-શેરત.

ખિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલ હમ્દો લિલ્લા-હીલ મલે-કીલ અલ્લામ, વસ્સલા
તો વસ્સલામો અલા નખી-ચેહી ખય-રીલ અનામ, વ આ-
લીહીલ કિરામ, વ અસહા-ખીહીલ ઉઝ-ઝામ.

હજાર હજાર ધુક, ઉસ ખાલીકે અશ્રુલ મખલુ-કાતકા
કે જસને કત-રયે આખસે કયસી કયસી હસીન, ઓર
માહ-જખીન સુરતોંકે પયદા કીયા. ઓર મર્દકે ઓરતકી
સર પરસ્તીકે લીયે, ઓર ઓરતકે મર્દકી ઉનસત, ઓર
આસાઝશકી ખાતીર હુવેદા કીયા. તાકે શીરસ્તયે અકદે

શરધ-સે બાહમ હીલ બસ્તગી હાસીલ હો, ઐર એક દુસ-
રેકી રફેઅ વહશત-કા સબખ, ઐર બાઇસે રાહત, ઐર
આરામ હો-જાયે. ઐર સચ તો યે હે, કે ઇસ ગુલશને
હસ્તીમેં ખિલ-વત, ઐર જલ-વતકા નીજ, ઇસકે સીવા
ઐર કુછ નહીં, કે નખલ-હાયે મુરાદે બની આદમ, ઇસ
પેવંદસે જમાના-તર બાર-આવર હોં, ઐર ખુદાવંદે ઇન્સો
જાત, ઐર પયગંબરે આખરીઝ ઝમાનકે નામ લેવા, યાને
કલેમા-ગો અકસર હોં, ઐર દીને મોહંમદી, અપની સર
સબઝી, ઐર બહાર પયરાઈમેં બિ-અદીલ હો.

૧. નિકાહ કે ફવાયેદ.

ફરમાયા, હઝરત રસુલે ખુદા સલ, ને. “અન નિકાહો
મીન સુન્નતી ફમન રજેબા અન સુન્નતી, ફ-લયસા
મીન્તી. યાને નિકાહ સુન્નત હે મેરી, પસ જો શખ્સ
ફ-ગરહાની કરે મેરી સુત્રતસે, પસ નહીં હે વોહ મુઝસે.

ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને કે, જીસને નિકાહ ક્રિયા,
ઉસને અપને આપે દીનકો કાયેમ કીયા. અન નિકાહો
નિસ-કુલ્લ ઇમાન, યાને નિકાહ આધા ઇમાન હે.

રિવાયત છે, કે નિકાહ કરના, નવાફીલે ઇબાદતમાં
શામીલ છે. નિકાહ, માલ, ઓર જમાલકે વાસ્તે ન-કરે. મગર
દીનકે વાસ્તે કરે. કે જીસમે ઉમ્મત પયગંબરે ખુદાકી
જ્યાદા હો. ઓર ઇબાદત બખુશી હો-સકે, ખુરે અફઆલસે
ખાજ રહે, ઓર તખીઅતકો સખ તરેહ આરામ હો.

ફરમાયા, રસુલે ખુદા સલ, ને કે, જીસને જ્યાહ કીયા,
કીસી ઐરાતસે ઉસકી ઇજ-ઝત દેખકર, તો અલ્લાહ તઆલા
ઉસકી જીલ્લત બઢાયેગા, ઓર જીસને માલ દેખકર કીયા,
તો ઉસકા કમીના-પન જ્યાદા હોગા. મગર જીસને ઇસલીયે
કીયા, કે આંખકો બચાવે, ઓર સતરકો રોકે, સીલયે રહમ
કરે, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસ મર્દ, ઓર ઐરાતમેં બરકત
દેગા. નિકાહ દુન્યાકી ઝુરૂરી ખાતો-મેં સે છે. મસલન, ખાના,
પીના, લિખાસ, રેહનેકા મકાન, વ-ગયરા.

ફરમાયા, હઝરત રસુલે ખુદા સલ, ને કે, મેં ફૂખ ફૂંગા
ઉમ્મત કી કસરતસે, અગરયે હમલ સાકીલ હો, અર રીઝકો
માઅન નિસાએ વલ અચાલે. યાને રીઝક સાથ અહલો
અચાલકે છે. જવ વેઝુર રીઝકો, ફ-ઇન્ના લાહુન્નલ
ખ-ર-કાત, યાને નિકાહ કરો, વાસ્તે રીઝકકે, કે ઐરાતે
ખાએસે બરકત હે.

(રવાયત, હે, કે અમર મુશ્વેસીમેં નિકાહકી તાકત નહીં રખતા હો, તો ચાહીયે, કે રોઝા રખલીયા કરે, જયસા કે ફરમાયા, રસુલે ખુદા સલ, ને. યા માઅ-શરશ શખાખે, મનીસ તતાઆ મીન કુસુલ ખાઆ, ફેલ ય-તઝવ-વજ, ફેઈન-નહુ અ-મદદો લીલ ય-સ-રે, વ અહ-સનો લીલ ફરજે, વ મન લમ યસ તતીઅ, ફ-અલય-હે ખિસ-સવમે, ફેઈન-નહુ વ જાઉન. યાને અય ગીરાહે જવાનાં, જો શખસ તાકત રખખે તુમ-મેંસે નિકાહકી, પસ ચાહીયે, કે નિકાહ કરે, ઈસ વાસતે કે, નિકાહ ઢાંકને-વાલા હે આંખોં કો, ચોર રોકને-વાલા હે ચર્મ-ગાહકો. ચોર જો તાકત ન રખખે, પસ ઉપર ઉસકે રોઝા હે. ઈસ વાસતે કે, રોઝા ઉસકો હુકમે ખરસી કર ડાલનેકા રખતા હે.

મુજરંદકી ઇબાદતસે કબીલે-દારકી ઇબાદત, સત્તર દરજા અફઝલ હે.

નકલ હે, કે એક શખસને હઝરત ઇબ્રાહીમ ખીન અહ-હમ, રહ, સે કહા, કે તુમને ખુદકો ઇબાદતકે લીયે ય-સખખ આઝાકી ચોર મુજરંદીકે ખુખહી ફારેગુલ-ખાલ રખખા, તો જવાબ દીયા, કે તેરા અચાલ-દારીકા એક ગમ બેહતર હે, મેરી સખ ઇબાદતોંસે.

એસ તરેહ, કે ફવાયેદ નિકાહકે કિતાબમેં બહોત લીખે હેં, ઇસી તરેહ આફતે નિકાહલી બહોત કુછ હેં. મવલાના શાહ અબદુલ અઝીઝ રહ, અપની કિતાબમેં બયાન ફરમાતે હેં, કે ફાયેદે નિકાહકે પાંચ હેં,

૧, કમ હોના ચહ-વતકા, ૨, બંદોબસ્ત હોના ધરકા, ૩, કસરત હોની કુન્બેકી, ૪, મુબહીદા નફસકા, ખીખી ઓર અચાલકી ખબર-ગીરીકે બાએમ. ૫, પયદા હોના ફરઝદે સાલેહકા.

નિકાહકે આફતલી પાંચ હેં.

૧, અજીઝ હોના ત-લ-બે હલાલસે, ૨, ફરશખી (બ્યાહતી) કરની હરામમેં, ૩, કમી કરના ઔરતોંકે હુકુકમેં, ૪, સખ કરના ઔરતોંકી બદ અખલાકી પર, ઔર ઉઠાના ઇબ્કા ઔરતોંસે. ૫, બાઝ રેહના, બ-સખખ ખીખી, ઔર અવલાદકે, અલ્લાહ તઆલાકે હુકુકસે.

નિકાહ, એક મોઆમીલા હે, કે ઔરતોંસે ફાયેદા લેનેકે લીયે કસ-દન હુવા કરતા હે.

હઝરત ઇમામ મોહંમદ બાકર રહી, ફરમાતે હેં, કે નહીં દોસ્ત રખતા હું, મેં ઇસ અમરકો કે, હુન્યા ઔર મા-ફીહા મેરે વાસતે હો. ઔર ચબકો બે-ઝાબ બસર કરૂં.

૨. લડકી ઓર લડકોંકે બાલીગ હોનેકે અલામાત,

શ-રક એહકામ, જયસે કે, ફરઝ, સુન્નત, વાજીમ, મુબાહ, મુસ્ત-હબ, હલાલ, હરામ, મકરૂહે તનજી-હી, મકરૂહે તહરીમી, લડકી ઓર લડકોંકે બાલીગ હોને-પર લાઝીમ હો જાતે હેં. ઓર બાલીગ હોનેકી નીશાનીયાં યે હેં.

૧, મનીકા નીકલના સોહબત કરનેસે, યા કીસી ઓર મુરતસે.

૨, છુપી જગા-પર બાલોંકા નીકલના.

૩, પંધરા બરસકે સીન, ઓર સાલસે તબાવુઝ કરના.

૪, લડકીકો હયેઝકા આના.

અમીરોં ઓર કસ્સાબોંકે બચ્ચે નવ બરસકી ઉમર-મેંબી બાલીગ હો-સકતે હેં.

૩. નિકાહકે લીચે કાબીલે પસંદ ઔરતોંકા બ્યાન.

ફરમાયા, હઝરત સહ, ને. કે નિકાહ કરે, તુમ ઈન

ઐસતોંસે, કે જો દોસ્ત રખને--વાલી હોં ખાવિદોકો. ઐર જન્ને--વાલી હોં, ઈસ વાસતે કે, ઈફતીખાર કઈં મેં, ઐર ઉમ્મતોં પર સાથ તુમ્હારી કે.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે ફરમાયા, હજરત સલ, ને કે, નિકાહ કીયા જતા હે, ઐરતકા ઐર સખખસે. માલ, હસખ, નસખ, ખુખ-સુરતી, ઐર દીન-દારી. પસ તુ તલખ કર, ઐરત દીન-દારકો. તેરે હાથમેં ખાક, અગર છોડે દીન-દારકો.

અહ દુન્યા મતા-ઉન, વ ખયરા મતા-ઈહ દુન્યા, અલ મરા-અતુસ સાલોહા. યાને ફરમાયા, હજરત સર-વરે આલમ સલ, ને કે. દુન્યા ખર ખુરદારી, ઐર ખરતનેકી ચીઝ હે. ઐર બેહતર દુન્યાકી પુંજ નેક-ખપ્ત ઐરત હે.

અહાદીસે સહીહાસે સાખીત હે, કે ખાકીરા ઐરતકે સાથ નિકાહ કરના બેહતર હે, સૈયેખા-સે. અગર ઉજરે ઝાઅફે ખાહ, વ-ખયરા નહો.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે તુમ ખ્યાહ કરો કુંવારીયોંસે. કયુંકે વોહ અકસર શીરીન હલન હોતી હે. ઐર કાખીલે સોહ-ખતે પાકીજા હોતી હે. ઐર વોહ થોડીસી ચીઝ પર જ્યાહા રાઝી હો-જાતી હે.

ખુખ-સુરત ઐરતસે નિકાહ કરના બેહતર હે. જયખા

કે હદીસે શરીફમે' વારીદ હે, કે ખય-રૂત નિસાયે મન તમુરરો ઈજ અન જરતા. યાને બેહતર ઔરતોં-સે વોહ હે, કે હસકે દેખનેસે ખુશ હોવે તુ.

૪. નિકાહકે લીયે ના-પસંદ, ઔરતોંકા

ખયાન.

કિતાબોમે' લીખ્યા હે, કે ઔરત નઝદીકકી કરાખાત-વાલી ન-કરે, કે હસસે ખચે ઝંઝૂ પયદા હોતે હેં.

ખાંઝ ઔરતસે ઘરમે' ખીછી હુઈ ચટાઈ બેહતર હે. ઈસી તરેહ બદ-સુરત ઔરત, મજર જનને-વાલી હો, તો વોહ ખુબ-સુરત ખાંઝસે બેહતર હે. બાકીરા ઔરત નિકાહકે બાઅદ સાહેબે અવલાદ હોગી યા નહીં; યે ખાત હસકે અકારીબે કરીખા પર નઝર કરકે ફર્યાક્ત કરલે, યાને દેખ લેવે, કે હસકી રીશતે-દાર ઔરતોંમે' અકસર સાહેબે અવલાદ હેં યા નહીં?

જો ઔરત, કે કીસી દુસરે ખાવીંદસે અવલાદ રખતી હો, હસકે સાથ બ-ગથેર મસ્લહતકે નિકાહ કરના ખુબ નહીં.

જો ઔરત કીનાસે યાને હરામઠારીસે પયદા હુઈ હો,

હસ ઔરતસે, ઔર ઇસી તરેહ ફાસીયકી લકકી-સેલી નિકાહ મકરૂહ હે.

અરબકા યે કૌલ મશહુર હે, લા તુન-કહો અન્ના નતુન, વ લા મન્ના-નતુન, વ લા હન્ના-નતુન, વ લા હરરા કેતુન, વ લા બરરા-કેતુન, વ લા શદદા-કેતુન. યાને ન નિકાહ કીયા જાવે અન્નાના-સે. યાને જો હમેશા બીમારીકે બહાનેસે રોતી હો. ઔર ન મન્નાના-સે. યાને જો મર્દ પર અપને માલકા એહસાન રખે. ઔર ન હન્નાના-સે. યાને જો અપને પેહુલે ખાવિંદકે બચેયો પર જ્યાદા મેહરબાન હો. ઔર ન હરરાકા-સે. યાને જો ગયેરકો ખુશ કરે, ઔર અપને ખાવિંદકો જલાવે. ઔર ન બરરાકા-સે. યાને જો હર વકત બનાવ સીનગારમેં લગી રહે. ઔર ન શદદા-કહો. યાને જો ખ્યાન દરાજ હો.

૫. જન ઔરતોંસે ક-ત-ઈ નિકાહ હરામ હે, ઉનકા ખ્યાન.

હરામ હે. નિકાહ કરના અપની માંસે, ઔર બીટીસે, ઔર નાની, ઠાઠી, નવાસી; ઔર પોતીસે, અગરચે દુરકી

હોં. ચોર એક મરતબેકી હોં, યા કઈ મરતબેકી હોં.

હરામ હે, નિકાહ કરના અપની બહેન, બાનછ, લતીછ, પુશી, ખાલા, ચોર સાસ સે. ચોર અપની બીબીકે પેહલે ખાવિંદકી લડકીસે. બ-શરતે કે, બીબીસે ખિલવત સહીહા યાને સોહબત કરચુકા હો.

હરામ હે, નિકાહ કરના અપની સોતીલી (મતરાછ) પાંસે. યાને બાપકી બીબીસે; ચોર અપની બહુસે. અગરચે બાપ, ચોર બેટા દુરકા હો.

મખશી ન-રહે, કે જયસે મજબુરા બાલા સબ રીશતે-દાર નસબમેં હરામ હે. વયસેહી દુધકે રીશતે-દારોંસેબી કે છનકા ખ્યાન ઉપર ગુજરા હે, નિકાહ કરના ઉનસે હરામ હે.

હરામ હે, દો સગી બેહનોંકા જમા કરના નિકાહમેં યા સોહબતમેં, યાને એક બહેન નિકાહમેં હોવે, તો દુસરા ઉસકી હકીકી યાને સગી બહેનકે સાથ નિકાહ કરના હરામ હે. લેકીન બાઅદ ગુજર જાનેકે હલાલ હે.

છસ તરેહ મનકુહાકી માંસે નિકાહ કરના હરામ હે. ઈસી તરેહ છસ ચૌરતસે ઝીના (હરામ-કારી) કીયા હો, યા શેહવતસે હાથ લગાયા હો, યા ઉસકી શરમ-ગાહ, યાને છુપી જગાકો બ-નગરે શેહવત દેખા હો, તો ઉસકી માંસેબી

નિકાહ કરના હરામ છે.

જે શખ્સને અપની ઔરતકો તલાક દી હો, ઔર ઉસકો ઇંદત પુરી ન-હુધ હો, તો ઇંદતકે હરમ્યાન ઉસ ઔરતકો બહેનસે નિકાહ કરના હરામ છે.

માલીકકા બપની લૌંડીસે, ઔર માલીકકા અપને ગુલામસે નિકાહ કરના ના-જાયેઝ હે. ઔર ઇસી તરેહ મુસલમાનકા નિકાહ, મજુસીયા, ઔર મજુસી, ઔર ખુત પરસ્ત મર્દ ઔર ઔરતસે નિકાહ ના-જાયેઝ હે.

નિકાહ કરના કિતાબીયા, યાને યહુદી, ઔર નસરાની ઔરતોસે જાયેઝ હે.

ખરીદ કી-હુધ લૌંડીસે, બ-ગયેર નિકાહકે સોહબત કરના જાયેઝ હે.

જાયેઝ હે, નિકાહ કરના એહરામ-વાલી ઔરતસે, અગરચે મર્દલી મહ-રમ હો. વયસાહી ગયેરકો લૌંડી-સેલી નિકાહ ફરસ્ત હે.

જે ઔરતકા શૌહર નહો, ઔર ઉસકો બદ-કારીસે હમલ હો. તો ઉસકા નિકાહલી હમલકી હાલતમે ફરસ્ત હે, લેકીન બચ્ચા પયદા હોનેસે પેહલે સોહબત કરના ફરસ્ત નહીં. અલબત્તા જીના કીયા થા, અગર ઉસીસે નિકાહ હુવા હો, તો સોહબત ફરસ્ત હે.

લે-પાલકકા શરૂઆતે કુછ એતેખાર નહીં હે. લઠકા ખનાનેસે સચ-મુચ વોહ લઠકા નહીં હો-ખતા. ઇસવીયે મુતખન્ના, યાને લે-પાલકસે નિકાહ કર લેના ન-કરે.

લોંડી, અગર નિકાહમેં હો, તો આઝાદ ઐરાતસે નિકાહ કરના જાયેજ હે. મગર આઝાદ ઐરાત પેહલેસે નિકાહમેં હોવે, તો લોંડીસે નિકાહ ન-કરે.

૭, ઐરાતોંકી નિસખતકા હુકમાકા કોલ.

હુકમાને ઐરાતોંકી ઉમરકે, પાંચ હીસે મુકર્નર કીયે હે. મસલન—

૧૨, સે ૨૦. સાલ તક, ઐરાત ઉરૂસ (જવાન) હે.

૨૦. સે ૩૦. સાલ તક. કી ઐરાત લબજત ખજશને-વાલી, ઐરા રાહત દેને-વાલી હે.

૩૦, સે ૪૦ સાલ તક, ખાના-દારીકે કાખીલ હે.

૪૦, સે ૫૦, સાલ તક, લઠકી ઐરા લઠકોંકે લીચે, દામાદ (જવાઈ) ઐરા બહુ લાનેકે, ઐરા ઉનકો તાઅલીમ કરનેકે લાયેક હે. મગર પચાસસે બઠકર, સાલકી ગીરી હુઈ ઈમારાતકે બરાબર હે.

૮, નિકાહ સાની, યાને યેવા (રાંડોં)

ઔરતોંકા નિકાહ કરનેકા ખ્યાન,

યેવા ઔરતકે હસકી ઇદત, ચાર મહીને, ઔર હસ દીન ગુજરનેકે બાઅદ નિકાહ સાની કરનેકા ઇખત્યાર હાસીલ હે. કીસીકે મના કરનેકા હુકમ નહીં હે.

હકે તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ઇરશાહ ફરમાતા હે, કે “વ અન-કેહુલ અયામા મીન-કુમ, વસ-સાલે-હીના મીન ઇબાદે-કુમ, વ ઇમા-એકુમ, ઇન યકુનો ફુકરાઆ યુગની હેમુહાહો મીન ફદ-લીલી, ખદલાહો વાસેઉન અલીમ. યાને ખ્યાહ કરદો તુમ રાંડોંકે અપને અંદર, ઔર જો નેક હોં, તુમહારે ગુલામ, ઔર દોડીયાં, અગર વોહ મુફલીસ હોંગે. તો અહ્લાહ ઉનકે ગની કર દેગા, અપને ફઝલસે, ઔર અહ્લાહ સિમાઈ-વાલા હે, સબ જાનતા હે.

પસ ઇસ આયતમેં અહ્લાહ તઆલાને, યેવા ઔરતોંકે વાલીયોંકે સાફ યે હુકમ ફરમાયા, કે ઉનકા દુસરા નિકાહ કરદો. પસ ઇસસે નિકાહ સાનીકી જહોત જડી તાકીદ સમજી જાતી હે.

હઝરત અલી રહી, એ રિવાયત છે, કે ત્રીન ચીઝોમેં
દેર ન-કરના ચાહીયે. નમાઝ જબ ઉસકા વક્ત આ-જાવે,
ઓર જનાઝા, જબ હાઝીર હો-જાવે. ઓર મેવાકે જબ
ઉસકા કુકુ મીલ જાવે.

ઇસ બાબમેં બહોતસી હદીસેં, ઓર આયતેં, વારીદ
હુઠ હેં, ફીર અપને હવાયે નપ્રસાની, ઓર જલાહત, ઓર
નાફાનીકે પયરો હોકર, કુરઆને મજીદ, ઓર હદીસે શરીફકે
હુકમોંસે મોંહ મોડના, ઓર ખુત-પરસ્તોંકી રસમકે મોવાકીફ
મેવા, ઓર તલાક-વાલી. આરતોંકો નિકાહસે શાકના, ઓર
ઇસ ખાતકો અછછા સમજના, ઓર જીસ આરતને મોવાકીફ
હુકમે ખુદા, વ રસુલકે દુસરા ખાવીદ કરલીયા હો, ઉસકો
જલીલો ખાર જાનના, શરીફ કુરઆને શરીફકી આયતોંકા
જુટલાના, ઓર સુન્નતે નબીસે મોંહ ફેરના હે. ઓર કલામે
ઇલાહીકે એક હર્ફ-કાબી જુટલાના, ઓર ઉસસે મનકાર
કરના બિલ-ઇ-તેશકે કુફ હે મુસલમાનોંકો લાઝીમ હે, કે
મેવા, ઓર તલાક-વાલી આરતોંકો નિકાહે સાનીસે ન-શાકેં.
બીબી આયેશા રહી, કે સીવાયે ઓર સબ બીબીયાં, ખાલી
આં હઝરત સલ, કે નિકાહે મુબારકમેં દો દો, ત્રીન ત્રીન,
નિકાહકે બાઅદ આઇ થી.

બીબી સહાબીયા, અમ્મમા બીનતે અમ્મીસકો દેખીયે,

કે પેહલે ઉઠોને હજરત અલી મુસ્તઝા રહી, કે ભાઈ હજરત
બાઅફરે તૈયાર રહી, કે સાથ નિકાહ કરકે સાહેબે અવલાહ
હુકુમ. ફીર ઉનકી શહાદતકે બાઅફ હજરત સીદ્દીકે અકબર
રહી, કે નિકાહમે આકર, મોહમંદ બીન અબી-બકરકો જન્મ.
ઓર હજરત સીદ્દીકે અકબર રહી, કે નિકાહમે આઈ.

અલ્લા હાજલ ક્રિયાસ, ગઓર કરનેસે અયસી સેંકડો
હલીલોં બહુમ પહોંચતી હે. કે ખુઝુરગાને દીનને અયસો
ખાતોંકો બ-ખુશી ગવારા ફરમાયા હે. ફીર સખત તાઅબ-
બુબ હે, કે ઉનકી પયેસ્વીકો હુમ અયેબ સમજે.

૯. નિકાહકી કોશીશ કરને-વાલોંકો ખુશ--ખબરી,

ફરમાયા રસુલે ખુદા સલ, ને કે; જો શખ્સ કોશીશ
કરે નિકાહકી; ફરમ્યાન દોનોંકે, જો વહાં તક; કે દોનોં જમા
હો-બયેં. તો હક સુબહા -નહુ તઆલા; અપની રહમતસે
ઉસ નિકાહકી કોશીશ કરને-વાલોંકો હજાર હુરેં; દોહીશતકી
અતા ફરમાવેગા. ઓર ઉન હુરોંસે હર હુરકો મહેલ મોતી
યા ચાકુતકા હોગા. ઓર જો શખ્સ ઈસ રાહમેં કદમ બડ-
હાવેગા, ઓર ઈસ બાબમેં જો કુછ કલામ કરેગા; તો સવાબ

ઉસકા મીસ્ત્ર ઉસ શખમકે હો; કે સાલ-ભર અસને રાતોંકો ઇબાદતમેં ખસર કી હો; ઓર દીનોંકો રાજા રખ્યા હો.

૧૦. નિકાહ તુડવાનેકા અબખ,

ફરમાયા, રસુલે ખુદા સલ; ને કે; જો શખસ કોશીય કરે. દરમ્યાન મર્દ ઓર ઓરતકે. ઓર તફકા હાલે ખીચ ઉતકે. તો ખુદાવંદ કરીમ. ઉસપર ગઝમ કરેગા. ઓર દુન્યા ઓર આખેતરમેં ઉસપર લાઅનત હોગી. ઓર સર ઉસકા જહન્નમકે પથરોંસે તોડા જાયેગા.

૧૧. નિકાહ કરનેકે અન્વલ ઓરતોંકો દેખનેકા ખ્યાન,

કિતાબોંમેં લીખ્યા હે. કે અસ ઓરતસે નિકાહ કરનેકા ઇરાદા હો. તો નિકાહ કરનેકે અન્વલ વોહ ઉસકા મોંહ ઓર હાથ દેખ સકતા હે. ઓર ઈસી તરેહ વોહ ઓરતભી મર્દકો દેખ સકતી હે.

નકલ—એક થજ્જકી મંગની હુધ. હજરત સલ. ને ઉસસે પુછા. કે તુમને ઉસકો દેખબી લીયા. ઉસને કહા. નહીં. પસ ફરમાયા. ઉસકો દેખલો. ચે દેખતા સખખ મોહ-ખતકા હોતા હે.

રિવાયત હે; કે જખ હજરત આયેશા રત્ની, સે આપને નિકાહ કીયા; ઉસસે પેહલે હજરત સીદીક રત્ની; ને બીબી આયેશા રત્ની, કે એક તથતરીમે ચંદ દાને ઉમદા ખુરમેકે હલીયેકે તઓર પર દેકર; જનાખ હજરત રસુલે કરીમ સલ; કે વહાં લેજે; ઓર ઇસસે ચે મતલબ થા, કે આપ ઉન્હેં દેખ-લેવેં.

૧૨. નિકાહકી ખાસ્ત--ગારીકા ખ્યાન.

નિકાહ ખ-રોજે જુમઆ કરના સુન્નત હે. ઓર ઇસી તરેહ નિકાહકે અવવલ; હો રકઆત; નમાઝે નફીલ પરહના સુન્નત હે.

લાયેક હે; કે ઔરતકો ખાના, ઓર કપડા; દેનેકી તાકત ન-રખતા હો, નિકાહ કરનેકા કરદ કરે, અગર અયસી તાકત ન-રખતા હો. તો હરગીઝ નિકાહ કરનેકા ઇરાદા ન-કરે.

૧૩, નિકાહમેં કુપુકા ખ્યાન.

કુપુ, હમસર ઓર બરાબરકો કેહતે હે, નિકાહમેં હમસરી નિસબતરી રહસે મોખતેબર હોતી હે. તમામ કુરેશ આપસમેં એક દુસરેકે કુપુ હે. કુરેશકે સીવાયે તમામ અરબ આપસમેં કુપુ હે.

શરૈઅમેં ઇસકા બડા ખ્યાલ કીયા ગયા હે. કે બે-મેલ ઓર બે-બેકા નિકાહ ન-કીયા જાવે. યાને લડકીકા નિકાહ કીસી અયસે મદસે મત કરો, કે બે ઉમ્મકા બરાબર દરજેકા નહો.

બરાબરી કઇ કિસમકી હોતી હે, એક તો નસબમેં બરાબર હોના. દુસરા મુસતમાન હોના. તીસરા દીન-દારીમેં, અવથા માલમેં, ઓર પાંચવાં પેશા, યાને હુનરમેં હોતી હે.

નસબમેં બરાબરી યે હે, કે શયેખ ઓર સૈયદ, ઓર અનસારી, અલવી, યે સબ એક દુસરેકે બરાબર હે. યાને અગરયે સૈયદોંકા રૂતબા ઓરોંસે બડા હે, લેકીન અગર સૈયદકી લડકી શયેખકે યહાં ખ્યાલી ગઇ, તો યે નહીં કહેજે, કે અપને મેલમેં નિકાહ નહીં હુવા, બલકે મેલમેંહી નિકાહ હો-ગયા.

નસમમેં એતેખાર બાપકા હે, માંકા કુછ એતેખાર નહીં. અગર બાપ સૈયદ હે, તો લડકાણી સૈયદ હે. માં ચહે જયસી હો, અગર કીસી સૈયદને કોઇ બાહેરકી ઔરત ઘરમેં નિકાહ કરકે રખી, તો ઉસસે જો અવલાદ હોગી, વેહ સૈયદ હે. ઔર વેહ દરજેમેં સખ સૈયદોંકે બરાબર હે. હાં, યે ખાત એર હે, કે જીસકે માં-બાપ દેનોં આલી ખાનદાન હોં, હીસકી જ્યાદા ઇજાત હે. લેકીન શરેઅમેં સખ એકહી મેલકે કેહલાઇગે. મુગલ, ઔર પઠાન, સખ એક મેલકે હે. શરેઅ, ઔર સૈયદકે મેલકે નહીં. અગર કીસી સૈયદકી લડકી ઉનકે યહાં બ્યાહ આઈ, તો કહેગે કે, બે-મેલકા નિકાહ હુઆ.

અગર ઔરત, ગયેર કુચુસે નિકાહ કરે, તો ઉસ ઔરતકા વતી ઉન દેનોંકો અલાહીદા કર સકતા હે. લેકીન થેડે વલી રાઝી હોં, તો બોહતોંકા રાઝી હોના હોતા હે.

૧૪, વલીકા બ્યાન.

લડકી, ઔર લડકેકા નિકાહ કરનેકા જીસકો ઇખતિયાર હોતા હે, ઉસકો વલી કેહતે હેં.

લડકી, ઔર લડકેકા વલી, સખસે પેહલે ઉસકા બાપ હે, અગર બાપ નહો, તો દાદા, ઔર વેહ નહો, તો પર દાદા,

અગર યે લોગ કોઈ નહોં, તો સગા ભાઈ, ઓર સગા ભાઈ નહોં, તો સોતીલા (મતરાયા) ભાઈ. ઓર ફીર ભતીજા, ફીર ભતીજેકા લડકા, ફીર ભતીજેકા પોતા, ઓર યે લોગ નહોં, તો સગા ચચા. ફીર સોતીલા ચચા, ફીર સગે ચચેકા લડકા, ફીર ઉસકા પોતા, યે નહોં, તો બાપકા ચચા વલી હે. ફીર ઉસકો અવલાદ વલી હે. અગર બાપકા ચચા, ઓર ઉસકે લડકે પોતે વ-ગયરા, કોઈ નહોં, તો તબ માં વલી હે. ફીર દાદી, ફીર નાની, ફીર નાના, ફીર સગી બહેન, ફીર પુત્રી, ફીર મામું, ફીર ખાલા, વ-ગયરા.

ના-બાલીગ શખ્સ કીસીકા વલી નહીં હો-સકતા, ઓર કાફીર કીસી મુસલમાનકા વલી નહીં હો-સકતા, ઓર મજનું (પાગલ)બી કીસીકા વલી નહીં હે.

બાલીગ, યાને જવાન ઓરત, ખુદ મુખતાર હે. ચાહે નિકાહ કરે, ચાહે ન-કરે. ઓર છસકે સાથ છ ચાહે કરે. કોઈ શખ્સ ઉસપર જબર-દસ્તી નહીં કર સકતા. અગર વોહ ખુદ આપના નિકાહ કીસીસે કરલે, તો નિકાહ હો-જા વેગા. ચાહે વલોકો ખબર હો, યા ન-હો. ઓર વલી ચાહે ખુશ હો, યાના-ખૂશ, હર તરેહ-સે નિકાહ દુરસ્ત હે. હાં, અલબત્તા અગર અપને મેલમેં નિકાહ નહીં કીયા, ઓર અપનેસે કમબાત વાલેસે નિકાહ કરલીયા, ઓર વલી નાખુશ હે, યા નિકાહ તો અપને મેલમેં કીયા, લેકીન છતના મહર

ઉસકે ખાનદાનમેં ખાંધા જાતા હે, અસકો શરેઅમેં મહરે મિસલ કેહતે હેં, ઉસસે બહોત કમ પર નિકાહ કરલીયા, તો ધન સુરતોમેં નિકાહ તો હો-ગયા, લેકીન ઉપકા વલી ઇસ નિકાહકો તુડવા સકતા હે, મુસલમાન હાકીમકે પાસ કુર્ચાઈ કરે. વોહ નિકાહ તોડદે. લેકીન ઇસ કુર્ચાઈકા હક ઉસ વલીકો હે, કે અસકા અકર માંસે પેહલે આયા હે. યાને આપસે લેકર દાદા વ-ગયરા તક.

કીસી વલીને જવાન લડકીકા નિકાહ બ-ગયેર ઉસકે પુછે, ઓર ઇન્જાઝત લેનેકે કરલીયા, તો વોહ નિકાહ ઉસકી ઇન્જાઝત પર મૌપુફ હે. અગર વોહ લડકી ઇન્જાઝત દેવે, તો નિકાહ હો-ગયા.

જવાન કુંવારી લડકીસે વલીને આકર કહા, કે મેં તુ-મહારા નિકાહ પુલનેકે સાથ કરદેતા હું, યા કરલીયા હે, ઇસપર વોહ ચુપ હો-રહી, યા હંસ દી, તો ચેહી ઇન્જાઝત હે.

ના-બાલીગ લડકી, યા લડકેકા નિકાહ, આપને યા દાદાને કીયા હે, તો જવાન હોનેકે બાઅદબી ઉસ નિકાહકો રદ નહીં કર સકતે, ચાહે અપને મેલમેં કીયા હો, યા બે-મેલ, કમ-જાત વાલેસે કરલીયા હો, ઓર ચાહે મહરે મિસલ પર નિકાહ કીયા હો, યા ઉસસે બહોત કમ મહર પર નિકાહ કરલીયા હો, તો હર તરફ નિકાહ સહીદ હે.

બાપ, ઓર દાદાકે સીવાયે કીસી વલીને નિકાહ કીયા હે; ઓર ભાઈકે સાથ નિકાહ કીયા હે, પેહલે લડકા બાતમેં બરબર દરજે-કાલી હે, ઓર મહારાની મહારે મિસલ મુકરર કીયા હે, ઈસ સુરતમેં નિકાહ સહીક હો-જાયેગા. લેકીન જવાન હોનેકે બાબદ ઉનકો ઈખત્યાર હે, ચાહેં તો ઈસ નિકાહકો ખાતી રખે, ચાહેં તો મુસતમાન હાકીમકે પાસ નાલીશ કરકે તોડ હાલે.

નિકાહ, એકકે એજાબ, ઓર દુસરેકે કુબુલ કરનેસે હો-જાતા હે.

૧૫, નિકાહકા વક્ત મુકરર કરનેકા

બ્યાન,

મુન્નત હે, કે અકદે નિકાહ, મસલુકકે દરમ્યાન બુ-મખાકે રોજ, પેહલે પેહર બેહતર હે. ઓર મુખા-શેરત-લી ઉસી શખકો કરે.

નિકાહકા સેગા પરહના, ઓર પરહાના શખકે વક્ત મુસ્તહબ હે.

માહે સફર, ઓર માહે ભલકાહ, ઓર માહે જમાલી-ઉલ

अन्वत्तमें निकाह जे लोग नही करते हैं, वोह पुरा करते हैं. और सितारोंका नहस, और साम्बद (निक) मानना, और अहवे ननुमके कहने पर लरोसा करना, ये सब हराम और भीलाई शरअ है.

१६, महुरका प्यान.

निकाहमें आहे महुरका एक करे, आहे न-करे, हर हालमें निकाह हो-जावेगा. बेकीन महुर देना पडेगा. जलके अगर कोछ ये शर्त करवे, के हम महुर न-देवेगे, जे-महुर निकाह करते हैं, तजली महुर देना पडेगा.

कमसे कम महुरकी भीजदार, पाने तीन इपीये लर थांदी है. और जयादाकी कोछ हद नही, आहे जतना मुकर्रर करे. बेकीन महुरका जहोत जउहना अछी नही.

निकाह होने आम्ब, औरतको इजसत करनेके पेहलेही तलाक देदी, तो जतना महुर मुकर्रर कीया हो, उसका आधा महुर देवे.

कीसीने इस इपीये, या सो इपीये, या छलसे जयादा अपनी हसीयतके मेवादीक महुर मुकर्रर कीया, और भीमीको इजसत कर-लाया, और उससे सोहमत की, या सोहमत तो

નહીં કી, લેકીન તનહાઈમેં મીયાં બીબી, કીસી અયસી જગા રહે, જહાં સોહબત કરનેસે રોકને-વાલી ઓર મના કરને વાલી કોઈ ખાત ન-થી, તો પુરા મહર, જીતના મુકરર કીયા હે, ઉતનાહી અદા કરના વાજીબ હે. ઓર અગર યે કોઈ ખાત નહીં હુઈ થી, કે લડકા યા લડકી મરગઈ, તબબી પુરા મહર દેના વાજીબ હે. ઓર અગર યે કોઈ ખાત નહીં હુઈ, ઓર મર્દને તલાક દેલી, તો આધા મહર દેના વાજીબ હે. ખુલાસા યે હુવા, કે મીયાં બીબીસે અગર વયસી તનહાઈ હો-ગઈ, જીસકા ઉપર જીકર હુવા, યા દોનોં-મેંસે કોઈ મર ગયા, તો પુરા મહર વાજીબ હો-ગયા. ઓર અગર વયસી તનહાઈ ઓર ચક-બઈ હોનેસે પેહલેલી તલાક હો-ગઈ, તો આધા મહર વાજીબ હુવા.

શાહર, નામર્દ, યા હીજરા હે, લેકીન દોનોં મીયાં બીબીમેં વયસી તનહાઈ હો-ચુકી હે, તબબી પુરા મહર દેના પડેગા.

મીયાં બીબી તનહાઈ-મેં રહે, લેકીન લડકી ઈતની છોટી હે, કે સોહબતકે કાબીલ નહીં, યા લડકા બહોત છોટા હે, કે સોહબત નહીં કર સકતા, તો ઈસ તનહાઈ સેબી પુરા મહર વાજીબ નહીં હુવા.

અગર શાહરને ઓરત-પર કુછ દખાવ કાલકર, આ

ધમકાકર, જોર દીક કરકે મહર મોઆફ કરવા લીયા, તો ઈસ મોઆફ કરાનેસે મોઆફ નહીં હુવા. અબલી ઈસકે જીએ અહા કરના વાજીબ હે.

૧૭, બીબીયોંમેં બરાબરી કરનેકા ખ્યાન.

જીસ શખ્સકે નિકાહમેં હો, ચા તીન, ખાહ ચાર, આઝાદ જોરતેં હોં, તો ઈસકો ચાહીયે, કે અપની બીબીયોંકી બારી, વ-ગયરાકે હુકુકમેં બરાબરી કરે. ચાને ઈનકે ઘરોંમેં રાતકો બારી બારીસે રહે, કીસીકે પાસ જ્યાહા જોર કીસીકે પાસ કમ ન-રહે. જોર જીતના માલ, જોર જેવર, જોર કપડે, એકકો દીયે હોં, ઈતનેહી દુસરી જોરત-કોલી દેના ચાહીયે.

જીસકા નયા નિકાહ હુવા હો, જોર જો પેહલેકી જોરત હો, તોલી દોનોંકા હક બરાબર હે. કુછ ફરક નહીં.

બરાબરી ફકત રાતકે રેહનેમેં હે, દીનકે રેહનેમેં બરાબરી હોનાં જુરૂરી નહીં. અગર દીનમેં એકકે પાસ જ્યાહા રહ્યા, જોર દુસરીકે પાસ કમ રહ્યા, તો કુછ હરજ નહીં. જોર રાતમેં બરાબરી વાજીબ હે. અગર એકકે પાસ મગ-રીબકે બાઅફ-હી આ-ગયા, જોર દુસરીકે પાસ મગ-રીબકે બાઅફ

આયા, તો ગુનાહ હુવા. અલખતા, જો શખસ રાતકો મોક-
રીમેં લગા રેહતા હો, ઓર દીનકો ઘરમેં રેહતા હો, તો
ઉસકે લીયે દીનકો ખરાખરીઠા હુકમ હે.

સોહબત કરનેમેં, ખરાખરી કરના વાજબ નહીં હે.
અગર એકકી ખારીમેં સોહબત કી હો, તો દુસરીકી
ખારી-મેંબી સોહબત કરે, યે જુરૂરી નહીં હે.

એક ઓરતસે બધાદા મોહબબત હે, ઓર દુસરીસે
કમ હે, તો ઈસમેં કુછ ગુનાહ નહીં, કયું કે દીક્ષા અપને
ઈખત્યારમેં નહીં હોતા.

સફરમેં જાતે વઠત, ખરાખરી વાજબ નહીં, ઊસકો
જી ચાહે, અપને સાથ લે-જાવે.

૧૮, નિકાહકી મુખારક—ખાદી, ઓર વલીમાકા ખ્યાન.

નિકાહકે બાઅક દલ્હા, ઓર દલ્હનકી મોવાફિકતકે લીયે
દુઆ માગના, ઓર મુખારક-ખાદી દેના, સુસ્ત-હબ હે.
ઓર નિકાહકા ઈજાઝાર હકે ખબર કરના સુસ્તહબ હે.

નિકાહકે બાઅદ ઝીયાફત વલીમાંકી મુજતે મવક-કેદા હે.
 છતની હેસીયત રખતા હો, ઉતની ઝીયાફત કરે. હેસીયતસે
 જ્યાકા ન-કરે.

૧૯. દુલ્હનકે ઘરમેં લાવે બાઅદ કરનેકે રસુમાતકા ખ્યાન,

નિકાહકે બાઅદ, ઓર સોહબત કરનેકે અવલ, જોર
 ઓર મર્દ દોનોકો, દો દો રકઆત નમાઝે નફીલ, પરહના
 મુન્નત હે.

શબે ઉરસીકો જબ દુલ્હન પેહલે ઘરમેં આવે, તો
 ચાહીયે, કે નવશા ઉસકા સર પકડ-કર ચે દુઆ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની અસ-અલોકા, મીન ખય-રેહા,
 વ ખયરે મીન જબલ-તહા અલય-હે, વ આઉજો મીન
 શરરેહા, વ શરરે મા જબલ-તોહા અલય-હે.

ઇસ દુઆકે પરહનેસે, હક તઆલા, ઔરતકી બદીકો
 દુર કરેગા, ઓર ઇસ દુઆકી ખરકતસે ઉસકા ઘર માઅમુર
 કરહેતા હે.

જબ દુલ્હન ઘરમેં આવે, તો ઉસકે દોનોં પાઉં,

ધોકર ધરકે કોનોંમેં છીડક દેવે, કે બરકતકા બાએસ હે.

હઝરત કાલીમા ખાતુને જન્નત રહી, કી ચાલીકે બાઅદ આં-હઝરત સલ, ને ખાનયે-આબાલીકે લીયે મુદીદ, ઓર મુબારક નસીહતેં, ઉન્હેં કી, વોહ ચે હેં.

૧. હઝરત અલી રહી, કે ધર બાતે વકત, “બીસ-મીલ્લા હીર રહમા નિર રહીમ.” કેહના.

૨, ધરકે સહનમેં કીસી તખતે પર બયેઠ કર, કુછ લુના હુવા અનાજ સરપર ડાલના.

૩, હઝરત અલી રહી, કે કેહ-દો, કે દોનોં પાઉં તુમ્હારે ધોકે. ધરકે ચારેં કોનોંમેં છીડક દેવેં.

૪, હમેશા કપડા ધોયે હુયે, પાક ઓર સાફ પેહના કરેં.

૫, દોનોં આંખોમેં હમેશા મુરમા લગાયા કરેં.

૬, બ-બયેર તેલકે સર, ઓર બદન ન-ધોના, અગરચે એક દીનમેં દો યા જયાદા બાર ઇ-ત્તેફાક નહાનેકા હો. ઓર હઝરત અલી રહી, જબ તુમ્હારી તરફ દેખેં, તો નિગાહ નીચી કર લેના.

૭, માનીંદ બરદયે ઝર ખરીદાકે તાબેદાર રેહના.

૮, હમેશા અપને તઈ ઇતર મલા કરના.

૯, અલી રહી, કે સાથ કલામ કરતે વકત મુસકુરાયા (હાટોમેં હંસના) કરના.

૧૦, સાત રોજ તક, કુછ તદખ (કઠવી) ચીઝ, ઓર

સૌરજી, ઓર તુરશી (ખટાશ) ન-ખાના.

૧૧, સાત શખાના રોજ, એક હુન્નરમેં રેહના.

૨૦. મુખમે-અત, ઓર મુખા-શેરતકે આદાબકા બયાન.

પ્રુદાયે તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ઇંદશાહ ફરમાતા હે,
“નિસા-ઓકુમ હરસુલ લકુમ, ફાતુ હર-સોકુમ ઇન્ની
શીઅ-તુમ.” યાને ઓરતેં તુમહારી ખેતી હેં, પસ હખલ ઓર
તસરફ કરો, તુમ અપની ખેતીમેં છસ તરેહસે ચાહો.

ઓર સરી જગા, કુરઆને શરીફમેં અલ્લાહ તઆલા
ફરમાતા હે, કે “હુન્ના લિબા-સુલ લહુમ, વ અન-તુમ લિ-
બાસુલ લહુન્ના.” યાને ઓરતેં લિબાસ હેં, વારહે તુમહારે.
ઓર તુમ લિબાસ હો, વાસ્તે ઓરતોંકે.

મર્દ જબ સોહબતકા ઇરાદા કરે, તો ચાહીયે, કે યે
દુઆ પરહે. કે છસસે શયતાને લઈ દુર હો. ઓર અવલાહ
નેક પયદા હો. વેહ દુઆ યે હે.

“મિસ-મિલ્લા હે, અલ્લા હુમ્મા જન્નેબ-નશ શય-
તાના, વ જન્ને-બશ શય-તાના, મા રઝક-તના.”

ચાહીયે, કે મઈ સોહબત કરનેકે અબલ, અપની
ઐરતસે બાસો કિનાર, ઐર મોહબ્બતકી બાતોંમેં, બ-દીલ
મથશુલ હો. ઐર સોહબત કરતે વકત, મઈ યે દુઆ પરહે.

“બીસ-મીન્દા-હીલ અલી-ઈલ અઝીમ, અલ્લાહો
અકબર, અલ્લાહો અકબર.”

સોહબત કરતે વકત, હરગીઝ કિબલા-રૂખ ન-સેવે.
સોહબત કે વકત, એક બડા કપડા દોનોં સરસે પાઉં
તક ઓડ લેવે.

હઝરત સલ, ને નંગે હોકર, સોને-વાલેકો, ગધે ઐર
વેહશીકી આનીંદ ફરમાયા હે. કચુકે અયસા કરનેસે અવ-
લાહ બિ-હયા પયદા હોતી હે.

સોહબતકે વક્ત, બહોતસી બાતોં ન-કરે, કચુકે અવ-
લાહ શુગી, પયદા હોનેકા ખૌફ હે.

ઈંઝાલ હોતે વકત, મઈ ઇંસ દુઆકો પરહે.

“અલ-હમ્દો લિલ્લા-હીલ લશ બાઆલા મીનલ માએ
બ-શ-રન, ફ બાઆ-લહુ ન-સ-બન, વ સેહ-રન.”

ઈંઝાલકે વકત, મઈકો ચાહીયે, કે દેર કરે, તાકે ઐ-
રતલી ઈંઝાલ પા-બાયે. ઈંઝાલકે બાઅદ, ઐરતકો લાઝીમ હે.
કે દેર તક પલંગ પર લેટી રહે, તાકે નુતફા રહમમેં જગા
પકડે.

જબ ઐરત હામીલા હો, તો બે-વુજુ હામામ ન-

કરે, કે ફરજદ બખીલ પયદા હોતા હે. જીભામ કરના હિમ હાલતમે' મના હે, કે નંગા હો, કિબલેકી તરફ મોહ હો, યોર બે-વુજુ હો, એહ-તેલામકી હાલત હો, યોર આફતાબ (સુરજ) તુલુ, યોર ગુરખ હોનેકે વક્ત હો, અયસે વક્તમે' જીભામ કરનેસે ફરજદ હીવાના પયદા હોતા હે.

હુકમાકા કોલ હે, કે જીભામ-કે બાઅદ, કુછ બીજયે અર્થ (ધી-વાલી) યોર શીરીત (મીઠી) ઝુફર આવે, કે જીસસે જીસમ કમ-જોર નહો.

અકસર અયસા ઇતેફાક હૂવા હે, કે મરદોંકી તુલ યાને-બહોત મુદતકી જુદાઇસે ઔરતેં, સખત બીમારીયોંમે' મુખતીલા હુમ્મ હેં. “અલ જીભાઓ હીન-નીસાએ કલ મર-હમે લિલ જરહે.” યાને ઔરતોંકે હુકમે' જીભામ, માનાહ અખમ પર મરહુમકે હે.

હરામ હે, ઔરતોંકા કે, બ-ગયેર ઝુફરતકે મના કરે, અપને મદકેા નઝદીકી કરનેસે.

સોહબત કરનેકે બાઅદ ચાહીયે, કે પેશાબ કરે, અગર ન-આવે, તો જરા ઠહેર જાવે, યોર ફીર કરે. કયુંકે પેશાબ નહીં કરનેસે, બીમારીકા ખોફ હે અગર એક વક્તસે દુસરી યા તીસરી, યા ઇંસસે જ્યાદા મરતબે, સોહબત કરનેકા ઇરાદા હો, તો વુજુ કરકે મુબ્બમે-અત કરના અફઝલ હે.

જનાબત-વાલા, અગર કુછ ખાના ચાહે, યોર ગુસલ કરના મુમકીન નહો, તો પેહલે વુજુ કરલેવે, યોર ફીર આવે.

ઔરતકા સતરે મખસુસ દેખના મકરૂહ છે, ઔર ઉસકે સીવા બચેઝ છે. ઔરતકી શર્મ-ગાહ (છુપી જગા)કે અકસર દેખનેસે બસારત (આંખોંકી શૈશની)મેં ફરક આતા છે, ઔર બરથોંકે ના-ખીના (અંધ) પયદા હોનેકા ખૌફ છે.

હયેઝકી હાલતમેં ઔરતસે છમાચ કરના મના છે, હરગીઝ સોહબત ન-કરે, કયુંકે ઉસસે બીમારીમેં મુખતીલા હોનેકા ખૌફ છે. હયેઝસે ફારીગ હુયે બાઅફ, સોહબત કરના બચેઝ છે.

જબ મર્દ સફરસે આવે, તો ઉસી શબકે અપની ઔરતસે મુખા-ચેરત કરે, ઔર ખુશખુ વ-ગયરાલી લગાવે, તાકે ફરહત બ્યાદા હો.

અપને બહનકે તકવીયત (તાકત) પહોંચના મુખાહ છે. લેકીન ધરાદા નેક હોના ચાહીયે. કુબતે બાહકે લીયે બચઝે (અંડે) ઔર હરીસા, વ-ગયરા ખાના, ઔર ખિઝાબ હિતાકા લગાના, ઔર બાલોંકે જલ્દ દુર કરના, અકસર કિતાબોંમેં લીખખા છે.

જબ ઘરમેં કોઈ મેહમાન નહો, તો ખાના અપની ઔરતકે સાથ ખાયા કરે, કયુંકે જોડ મર્દકે બાહમ ખાના ખાનેસે મલાયેક દુરૂદ લેજતે હેં

સુન્નત છે, કે જોડ મર્દ દોનોં એક ખિસતર પર સોયા કરે. સબ કિસમકે ખેલ, કે છસમેં હાર છતકી બાઝી

હો, વોહ હરામ હે. ઓર જુવેમેં દાખીલ હેં, મગર અપની જોડેસે અગર દીલ-લગીકે લીયે ખેલે, તો ખેલના દુરસ્ત આયા હે.

ઓરતોંકા અપને શાહરોંકે નામ લેકર પુકારના, બે-અદબી પર દલાલત કરતા હે.

સોત ઓર લોંડાકે સામને ભમાઅ કરના ના-દુરસ્ત હે.

મરદોંકા જાયેઝ હે, કે સીવાયે લીવાતતકે (લોંડા બાઝી) અપની ઓરલસે હર સુરતસે કાયેદા ઉઠાવે.

૨૧, હમ-ખોસ્તર, ઓર સોહબતકે વકતોંકા બયાન,

મુન્નત હે, કે સીવાયે જજરકે ચાર રાતેં ખાલી ન-જાને દેવે. યાને સોહબત કરનેકે બાઅદ, ચાર રાતોંકા ફાસીલા ન-કરે.

ચાંદ-રાત, પંધરવી રાત, ઓર મહીનેકી આખીર રાતકે ઓરતસે સોહબત કરની મકરૂહ હે.

બ-ગયેર ખાના હઝમ હોનેકે ભમાઅ કરના અઠ્ઠી નહોં, ઇસી સખમ ભમાઅ-કે લીયે અખીર શબ, અન્વલ શબસે અફઝલ કેહલાતી હે. મુન્નત હે, કે કબલ મુબહોકે

શુભમે-અતસે ફારીગ હો-જાવે. બાઝ ઉલમાકા કાલ હે, કે
શુભઆકે રોજ, દીનકે વકત અપની બીબીસે છમાઅ
કરના મુસ્ત-હબ હે.

ધરમેં બચ્યા, યા કોઈ શખ્સ બેહાર હો, ઉસ વકત
છમાઅ-સે પરહેઝ કરના ચાહીયે. કયુકે અયસા કરનેસે
ફરજંદ ઝીના-કાર પયદા હોગા.

મેવે-દાર ફરખતકે નીચે, ઓર ખડે હોકર, છમાઅ
કરનેસે ફરજંદ નીકર, ઓર ફસાદી, પયગા હોગા. મુરજ
ઓર ચાંદ, ગીરહનકે વકત, ઓર અબ્બ સીયાહ, ઓર સુખ
હો, ઉસ વકત, ઓર અબ્બલ શબ છમાઅ કરનેસે ફરજંદ
અયેબ-દાર પયદા હોગા.

૨૨, ગુસલકે એહ-કામકા બ્યાન.

મની શહવતકે સાથ કુદકે નીકલનેસે, ગુસલ વાછબ
હોતા હે. ખાહ નીંદમેં હો, યા બેહારીમેં હો, અગર સરે
જકરબી ઔરતકે બદનમેં દાખીલ હુવા, તો દોનોં પર ગુસલ
વાછબ હોતા હે. ખાહ મની નીકલે યા ન-નીકલે

એહ-તેલામકે બાઅદ બે-ગુસલ અપની ઔરતસે સોહબત
કરનેસે, બચ્યા દીવાના પયદા હોનેકા ખોદ હે.

શુસલકી નિયત, અપની દેસી જાખાનમેં-બી કિશાયત કરતી હે. મગર નામ શુસલકા લેના ચાહીયે. ઈસ તરેહ, કે ફરજ શુસલ, જનાબત, યા હયેઝ, યા નફકાસકા. યાને ઈસ તરેહ કહે, કે “મેં શુસલ કરતા હું, યા કરતી હું, જનાબત, યા એહતેલામ, યા હયેઝ, યા નફકાસકી, ના-પાકી દુર હોનેકે લીયે.”

શુસલમેં ત્રીન ફરજ હેં, અબલ, કુછી કરના, દુસરા, નાકમેં પાની લેના, ઓર ત્રીસરા, તમામ બદન પર પાની બહાના.

શુસલમેં પાંચ સુન્નતેં હેં. પેહલા, પહોંચીં તક દોનો હાથ ધોના, દુસરા, શર્મ-ગાહકો અપને ધોના, ત્રીસરા જહાં જહાં ના-પાકી લગી હો. ઉસે દુર કરના. ચૌથા, વુઝુ કરના, જ્યસાકે નમાઝકે લીયે કરતે હેં. ઓર પાંચવાં, બદન પર ત્રીન ત્રીન બાર, પાની બહાના. અગર બાલ ઓરતકે છુને હુયે હોં, તો ખોલનેકી કુછ ગુરૂરત નહીં. ફકત જહાંમેં પાની પહોંચાના બસ કરતા હે.

બીબી-વાલે મઈકો બિલા-ઉજર લોગોંકે રૂમર શુસલ કરના અછી નહીં. કયુકે ઉસમેં જુમાઅ-કા ઈઝહાર હે. લેકીન શુસલ તરક ન-કરે. ફરજકા તરક કરના હરામ હે, ઉસકા ખ્યાલ રખના ચાહીયે. નહાતે વકત હ-ગીઝ ખરેહના (નંગા) ન-હોવે. લુંગ યા કુછ ઓર કપડા, મોટાસા બાંધ-લીયા કરે. અગરયે મકાન ખાલી હો, યા હરમામ, યા

ફરીયા બ-ગયરામેં નહાનેકા ઇ-તેકાક હો, કયું કે બિલકુલ બરેહના (નંણા) હોનેસે ફરીરતે લાઅનત કરતે હેં.

ખીમારીકી હાલતમેં અગર ગુસલકી હાજત હુઈ, તો બાઝ આદમી નમાઝ તરક કરદેતે હેં, ઓર અબાઅમેં ગીર-કેતાર હોતે હેં. ચાહીયે કે જબ તક નહાના ઉનકો ઝરર (તુકસાન) કરે, તબ તક તયમ-મુમસે નમાઝ પરહા કરે.

૨૩, હયેઝ, ઓર નફ્ફાસકા ખ્યાન.

ઔરતોંકો ખુન ઝાહીર હોતે હેં, વોહ યે હેં,—હયેઝ, નફ્ફાસ, ઓર ઇસ્તે-હાઝા.

હયેઝ, વોહ ખુન હે, કે જો ઔરતકે રહમસે બિલા ખીમારી, ઓર બિલા બિલાહત, યાને બ-ગયેર બઅયા જન્નેકે નીકલતા હે. ઓર મુદ્દત ઉસકી તીન દીનસે દસ દીન તક હે.

નફ્ફાસ, વોહ ખુન હે, કે જો બઅયા જન્નેકે બાઅદ, ઔરતોંકો ઝાહીર હોતા હે. મુદ્દત ઉસકી મુકરર નહીં હે, લેદીન અકસર મુદ્દત ચાલીસ રોજ હેં.

ઇસ્તે-હાઝા, વોહ ખુન હે, કે જો ઔરતકે બદનસે બ-ગયેર રહમકે ઝાહીર હોતા હે. ઇસ્ત-હાઝામેં રોઝા, નમાઝ, કરના હરામ નહીં હે. ઓર હમાઅ કરનાથી બાયેઝ હે. હયેઝ, ઓર નફ્ફાસમેં, નમાઝ પરહતા ફરજ નહીં હે.

ઐર રોઝા રખના હરામ હે, લેકીન ખાખ્ખ ગુસલકે રોઝોંકી કઝા કરના ફરજ હે. ગુસલકી હાલતમેં મસજીદમેં જાના હરામ હે. ઐર કાખખેકા તવાફ કરનાલી મના હે.

હયેઝ, ઐર નફ્ફાસ-વાલી, ઐરત પર મુસ્તહબ હે, કે નમાઝકે વકત વુજુ કરકે તસખીહ, ઐર તહલીલ, ઐર જુકે ઈલાહીમેં મશગુલ રહે. તાકે સવાબ નમાઝકા હાસીલ હો.

હાયેઝા, ઐર નફ્ફાસાકો, કુરઆને શરીફ, પરહના હરામ હે. અગરચે એક આયતસે કમ હો. મગર દુઆકી નિયતસે કુછ પરહેં, તો દુરસ્ત હે. મસલન, શુક્રકે ઇરાદેસે “અલ હમ્દો લિલ્લાહ,” યા ખાતે વકત, “મિસ-મીલ્લાહ” પરહ-કે ખા-લીયા.

હયેઝ, ઐર નફ્ફાસ, ઐર ગુસલકી હાલત-વાલી, ઐર ખે-વુજુ વાલીકો, કુરઆન શરીફકો હાથ લગાના રવા નહીં. હયેઝ, ઐર નફ્ફાસકી હાલતમેં, ઐરતસે જમાઅ કરના હરામ હે. મગર ખોસે લેના, ઐર નાફસે ઝાનુ તક, છોકકર તમામ બદનસે લબ્બત હાસીલ કરના જાયેઝ હે. હયેઝ-વાલી ઐરતસે, સોહબત કરની હરગીઝ જાયેઝ નહીં, મગર ઉસસે મીલ જુલકર સોના દુરસ્ત હે. અગર હયેઝ, યા નફ્ફાસકી હાલતમેં ઐરતસે જમાઅ કરલીયા, તો તૌખા ઈન્તીમ-ફરલા ઝીમ હે. બલકે કુછ સદકાખી દેના મુસ્તહબ હે.

હયેઝ, ઓર નફકાસકા ખુન, અપની મુદત પર બંદ હુવા, તો ગુસલ કીયે બ-ગયેર, જીમાય કરના હલાલ હે, અગર મુસ્તહબ હે, કે ગુસલકા ઇતેઝાર કરે.

હયેઝકા લીત્તા (કપડા) ખુન, ના ખુન, ઓર બાલ, ઝમીનમેં દફન કરના ચાહીયે. આફતાબ ગુરૂબ હોનેકે પેહલે, અગર હયેઝ બંદ હો-ગયા, તો અસરકી નમાઝ, ઓરત કઝા કરે, હયેઝ-વાલી અગર ખાના પકાવે, યા આટા, ખમીર કરે, તો હુસ્ત હે.

૨૪, ઓરતેં ચંદ કીસમકે રંજમેં મુખતીલા હેં, ઉનકા બ્યાન.

ઓરતોંકા ચંદ કીસમકા રંજ રેહતા હે, યુનાંચે. હયેઝ, નફકાસ, જયગી, માં-બાપસે જુદાઈ, ખીગાને મર્દકી મુસાબેહત, મજબુર રેહના અપને કામોંમેં, મીરાસ (વીરસા) કમ પાના, તલાક પાના મર્દસે. એક શૌહરકે રેહતે હુયે દુસરા શૌહર ન-કર સકના, એતેક-કે ઘરમેં કરના, ગવાહી દો ઓરતોંકી બરાબર હે, એક મર્દકે. બ-ગયેર મહ-રમકે ઘરસે બાહર ન-જાના નમાઝે ઇદેત, ઓર જનાઝા, જુદાઈકે લીયે મહકુમ નહોના,

મરતબ-યે નુશુબત, ઓર ખીલાફતસે બે-નસીબી, હબારવાં
હિરસા, કુલ સવાબકા તમામ અવરાતકે લીયે હે, ઓર
બાકી સબ મર્દકે લીયે હે. ફાજરા, ઓર બદકાર ઓરત
આધી ઉમ્મતકે અબાળમેં મગલુબ હોગી. તલાક પાનેસે
ઓર શૌહરકે મરનેસે ઇદતમેં રેહના. અયસી કીસમકા રંજ
ઓરતોંકો રેહતા હે.

૨૫, ઓરતોંકી ફઝીલત, ઓર ઉનકે હકમેં બે-હિસાબ સવાબકી બશારત,

કલામે મજીદમેં, કઇ સુરતોંમેં ઓરતોંકી તાઅરીફ
અલ્લાહ તઆલાને ફરમાઇ હે.

ઓરતોંકી લીયે ઇબાદતે શાકકા, મસલન, હજ, ઉમરા,
જહાદ, હુઝુરે જમાઅત, નમાઝે ઇદેન, નમાઝે જુમઆ,
ઓર નમાઝે જનાઝા, વ-ગયરા. સબ ઓરતોંકો મોઆફ હે,
બલકે પંજ વક્તા નમાઝ, ફરજે અયેનલી હયેજ, ઓર નફફાસકી
હાલતમેં મોઆફ હે, ઓર ઘરદોંકો કોઇલી ઉમ્મરસે કીસી
હાલતમેં મોઆફ નહીં. બા-વજુદ ઓરતોંકો ઇન મોઆફીકે
યે સબ સવાબાત, ખીદુત મેહનત, ઓર મશક-કત, સફરે

હજ, વ-ગયરાકે, ઓર ખીદુન કલ હોને રાહે ખુદામેં
ખ-આસાની, તમામ જીતે-જી ધર બચઠે હરરોજ હાસીલ હે.
ચુનાંચે હલીસે શલીફમેં આયા હે.

હયેઝકી તીન દીનકી તકલીફ, એક સાલીકી ઇબાદતસે
ખેહતર હે.

નફકાસકી એક રોજકી તકલીફ, ચાલીસ જંગકે સવા-
બસે ખેહતર હે.

ખચ્ચાંકો એક બાર દુધ પીલાના, એક ગુલામ આઝાદ
કરને ખુશતર હે.

ખચ્ચાંકો પેટ ભરકે દુધ પીલાના, ચાલીસ હજજે
મકબુલસે ખાલાતર હે.

ઔરતોંકા ખચ્ચાંકો દુધ પીલાના, ગાઝીયોંકા સવાખ
પાના હે. ઓર ઉસીમેં અગર વફાત પાવે, તો હરબ
શહાદતકા હે.

ઔરતકો હયેઝ આનેકી તકલીફસે ગુજીશતા ગુનાહોંકા
કફારા, અદા હોતા હે.

જો ઔરત અપના મહર, શૌહરકો મોઆફક રહે, તો
હક તઆલા, ઇવજમેં હર દિરમકે એક નુર ઉસકી કબરમેં
ઇનાયત ફરમાતા હે. ઓર હરએક દિરમકે ઇવજ, હબાર
ફરીશ્તોંકો હુકમ ફરમાતા હે, કે વાસ્તે ઉનકે નેકીયાં
લીખમેં, કયામત તક.

દીન ઓર દુન્યાકી સખ નેઅમતોંમેં હક ઓર હીસ્સા બ-હુકમે ખુદા, ઔરતોંકા બ્યાદા માલુમ હોતા હે. યુનાંચે મરદોં પર મહરકા હક, ઓર રોટી કપડા, ઔરતોંકે લીચે દેના વાજીબ હે. ઓર ઔરતોંકા કરઝ મર્દ પર દેનેકા હુકમ હે. ઓર અગર મર્દસે પેશતર ઔરત કઝા કરે, તો બી ઉસકા મહરકા હક, મર્દ પર લાઝીમ હે. કે વારીસ યા માં-બાપ લે-સકતે હેં.

મર્દ, અગર પેહલે મરે, તો ઉસકી સખ બચેદાદ (મિલકત) મેંસે પેહલે ઉસકી ઔરતકા મહર અદા કરે, ઉસકે બાઅદ દુસરા કરઝ અદા કરે. મર્દકો કીસી તરેહકા હક, ઓર દાબવા, ઓર તલબ, ઔરત પર નહીં પહોંચ સકતા હે. મગર વોહ જો ઔરતકે તરફસે વીરસેમેં મીલા હો.

સખ જર, ઓર ઝેવર, સોને ઓર રૂપેકા, ઓર લિખાસે જરરીન, યાને હર કિસમકી પોશાક, તાર કશી, ઓર તમા-મીકી, ઓર હરીરી, અત-લસી, અબ-રેશમી, કમખાળી, જર બાફી, જરદોઝી, કારચોળી, સલમા સિતારા, કલા-બ-તુઈ, તાશ, બાદલા, તમામી, કિનારી, ગોટા, પુકા, ગોખરૂ, ખુનત, અમક, લચકા, શુલ-બદન, બનારસી, શુજરાતી, વ-ગયરા, સખ ચીઝેં કીમતી, બેશ બહા, ઔરતોંકો પેહનના, ઓર ઈસ્તેઅ-માલ કરના, શરેઅ-મેં બાચેઝ હે. ઓર ઉસ આરા-સ્તગીકી હાલતમેં નમાઝ દુરુસ્ત હે. ઓર ઝેબા, ઓર

પુશ-નુમાળી હે. મગર મરદોં-પર હરામ હે. ઓર નમાઝ મકરૂહ હોતી હે.

આસમાન પર ઓહરા, ઓર મુશતરી, દો સિતારે રૌશન હેં, કે યે દોનોં બદકાર ઔરતોં થીં. ઓર ઝમીન પર હાફત, ઓર માફત, દો ફરીશતે અખતક ચાહે બાબુલમેં લટકે હુયે હેં. ઓર હિકાયત ઉસકી કલામુલ્લા-મેં મૌબુદ હે. યે દોનોં ફરીશતે ખેહતરીન, ઓર આખીક, હફત આસમાનકે મલાયેકા-મેંસે થે.

લીખ્યા હે, કે અસ ઔરતને પંજગાના નમાઝ પરહી, ઓર સતરકો બચાયા, ઓર શૌહરકી ઈતાઅત કી, તો બાઅદ કબ્રકે, વોહ ખેહીશતકે અસ દરવાઝેસે દાખીલ હોના ચાહે, દાખીલ હો-સકતી હે.

ઔરત જખ વકતે વિલાહત, યાને જન્નેકે, જયાદા દઈ સેહતી હે, ઉતનાહી જયાદા ઉનકો સવાબ મીલતા હે, હર દઈ-પર હજાર નેહી બાયેદ હોતી હે. ઓર હજાર શુનાહ દુર હોતે હેં.

લીખ્યા હે, કે જખ પુશીસે ઔરતને અપને મઈકો દેખા, ઓર મઈને ઔરતકો દેખા, તો ઉસ પુશીસે ખુદાયે તઆલાલી પુશ હોતા હે. ઓર ઉનપર રહમત કરતા હે. ઓર જખ પુશીસે હર દો હાથમેં હાથ મીલાતે હેં, તો

ઉનકે ગુનાહ ઉનસે દૂર હોતે હે. ઓર જબ કુરબત કરતે હે, તો હસ નેકીયાં હર દોકે ના-મયે આમાલમે લીજખી જાતી હે. ઓર હસ ગુનાહ ઉનકે મીટાયે જાતે હે. ઓર હસ દરજે ખુલંદ હોતે હે. ઓર જબ જનાબતકા ગુસલ કરતે હે, તો જીતને બાલ ઉનકે સરપર હે, ઉતનીહી નેકીયાં ઉનકા મીલતી હે, ઓર ઉતનેહી ગુનાહ ઉનસે દૂર હોતે હે.

રક, મરહાંકી ફઝીલત, ઓર હક, ઓર
ખાને-દારોકે મોઆમોલમે ઓરતોંકા

ખરતાવ.

ફરમાયા, હઝરત રસુલે મકખુલ સલ, ને કે, આરત પર મર્દકા ઇતના બહોત હુકમ હે, કે અગર ગયેર ખુદાકો સીજદા જાયેઝ હોતા, તો ઓરત અપને શોહરકો સીજદા કરતી.

અર રીજલો કંવામુના અલન નીસાયે. યાને હમેશા મર્દ ઓરતોં પર ગાલીબ હે, લેકીન સાથ નરમીકે હો, તો બહેતર હે. કયુંકે હદીસે શરીફમે આયા હે, કે ઓરત પસલીકી હઠલીકી તરેહ હે. અગર સીધી કરના આહો તો દુટ જાવે.

ફરમાયા, હજરત સલ, ને કે જો ઐરાત અપને શાહરકી બદ-ખુલકી પર સખર કરેગી, તો ઉસકો બીમી આસીયા (ફીરખોનકી ઐરાત)કા સવાબ મીલેગા.

હજરત સલ, ને ફરમાયા, કે બહોતસી ઐરાતોંકો મેંને દોઝખમેં દેખા, જબ ઉસકા સબબ પુછા, તો આપ ફરમાને લગે, કે મરદોંકો ગાલીયાં દેતી હેં. ચોર ઉનકી ના-સીપાસી લોગોંકે રખડૂ કરતી હેં.

નકલ—હે, કે એક શખ્સ સફરકો ગયા, ચોર અપની ઐરાતકો કહા, કે બાલા-ખાનેસે હરગીઝ નીચે ન-ઉતરના, ઐરાતકા આપ નીચે રેહતા થા, કઝારા બીમાર હુવા, ઐરાતને આ-હજરત સલ,કો કેહલા લેળ, ચોર ઇંજાઝત ચાહી. હજરતને ફરમાયા, કે અપને મર્દકી ઇતાઅત કર. આખીર આપ ઉસકા મરગયા. ફીર હજરતસે ઉતરનેકી ઇંજાઝત ચાહી. હુકમ હુવા, કે અપને મર્દકી ઇતાઅત કર. જબ આપ ઉસકા દફન હો-ચુકા, તો હજરતને કેહલા લેળ, કે અપને મર્દકી ઇતાઅત કરનેકે બાએસ, તેરા આપ, ચોર તુ, દોનોં બખશે ગયે.

હકે તઆલા, કુરઆને મજીદમેં ઇરશાહ ફરમાતા હે. ફરસાલે-હાતુન કાને-તાતુન હાફેઝા-તુન લીલ-ગયબે. યાને જો નેક બીબીયાં હેં, વોહ બાત માનતી હેં, ચોર મરદોંકે પીઠ પીછે હર તરફકી ખબર રખતી હેં.

ਭੁਭਾਨੇ ਮਰਹੋਂਕੇ। ਧੌਰ ਘਨਾਧਾ ਛੇ, ਵੇਹ ਫੀਲੀਂ ਤਰੇਹਸੇ
ਫਯਤੇ ਨਹੀਂ। ਮਗਰ ਔਰਤੋਂਕੀ ਸਬਥੀ ਭੁਸ਼ਾਮਫ, ਔਰ ਤਾਯੇਫਾਰੀਸੇ
ਓਸਕੇ ਕਾਭੁਮੇਂ ਆਤੇ ਛੇਂ। ਮੀਯਾਂਕੇ ਫੁਮੇਥਾਕੇ ਵੀਥੇ ਮੁਟੀ, ਔਰ
ਫਰਮਾਂ ਘਰਫਾਰ ਕਰਨੇਫੀ ਨਿਯਤਸੇ, ਥਾਫੀਮੇਂ ਟਾਟਕੇ ਔਰ ਟਾਨੇ
ਵ-ਗਯਰਾ, ਕਰਟੀ ਛੇਂ, ਵੇਹ ਪੁਭੁਫ ਛੇਂ। ਓਸਸੇ ਕੁਛ ਛਾਸੀਫ
ਨਹੀਂ ਛਾਤਾ ਛੇ।

ਮਰਹੋਂਕੇ ਔਰਤੋਂ ਪਰ ਛੁਕੁਕ ਥੇ ਛੇਂ।

੧, ਫਰਮੇਂ ਘਥਫੇਂ, ਸ਼ੈਫਰੋਂਕੇ ਛੁਕੁਮ ਘ-ਗਯੇਰ ਆਫੇਰ ਨ-ਯਥੇ।
੨, ਨਭੁਰੇਕੀ ਆਟੀਰ ਫਰੀਥੇ (ਭੀਫਕੀ) ਵ-ਗਯਰਾਮੇਂ ਨ-ਯਥੇ।
੩, ਪਫਾਸੀਥੀਸੇ ਭਫਾਨ ਫੋਰਟੀ, ਔਰ ਯਥਾਫ ਆਤਥੀਤ
ਨ-ਕਰੇਂ। ਔਰ ਭਿਫਾ-ਭੁਫਰਤ, ਓਨਕੇ ਫਰ ਨ-ਯਥੇਂ।

੪, ਸ਼ੈਫਰੋਂਕੀ ਨੇਕੀਥੀਂਕੇ ਸੀਵਾ, ਔਰ ਕੁਛ ਨ ਯਥਾਨ ਕਰੇਂ।
੫, ਮਰਹੋਂ ਪਰ ਸਭ ਤਰੇਹ ਸਕੁਛਤ ਰਭਥੇਂ।
੬, ਸ਼ੈਫਰੋਂਕੇ ਸਭ ਫੋਰਟੀਸੇ ਆਪਨੇ ਤਫੰ ਪੋਸ਼ੀਫ ਰਭਥੇਂ।
੭, ਸ਼ੈਫਰ, ਯੇ ਕੁਛ ਫੇਵੇਂ, ਓਸਪਰ ਕਨਾਯਤ ਕਰੇਂ,
ਓਸਸੇ ਯਥਾਫ ਨ-ਮਾਂਗੇਂ।

੮, ਸ਼ੈਫਰੋਂਕਾ ਛੁਕ, ਆਪਨੇ ਸਭ ਕਰਾਭਤ-ਵਾਫੀਂਸੇ ਯਥਾਫ
ਸਮਝੇਂ।

੯, ਫੁਮੇਥਾ ਆਪਨੇ ਤਫੰ ਪਾਕ, ਔਰ ਸਾਫੁ ਰਭਥੇਂ, ਫੇ
ਸੋਫਭਤ ਔਰ ਮੁਭਾ-ਥੋਰਤਕੇ ਵਾਥੇਫ ਛੇਂ।

૧૦, છતના કુછ કામ અપને હાથીસે હો-સકતા હો, ઉસમેં તગાપુલ, ઓર કાહીલી ન કરેં.

૧૧, સોહબત, ઓર ઝીંઠગાનીમેં જો બે-તકલુશી હોતી હે, ઉસકા બ્યાન કીસીસે ન-કરેં.

૧૨, શૌહરોંકે સામને અપને હુસ્ને જમાલ-પર, પૂઅ ન-કરેં. ઓર શૌહરોંકે એહસાન ના-શુકી ન-કરેં. ઓર શું ન-હેં, કે તુમને હમસે કયા સુલુક કીયા.

૧૩, બીલા-ઝુફરત, તલાકકા સવાલ મરહોંસે ન કરેં.

૧૪, હમેશા મેહરી, તેલ કંધી, સુરમા, ઓર લિબાસસે આસસ્તા રહેં, કે છસસે મર્દકા લીલ ખુશ હો.

૧૫, જબ મર્દ, અપની બીબીકો અપને બીબાનેકે તરફ ખુલાવે, ઓર વોહ બ-ગયેર ઉજરે શરઈકે ધનકાર કરે, ઓર ખાવીંદ ખંફા હોકર સો-રહે, તો મુખ્હો તક, ફરીરતે ઉસ ઓરત પર લાઅનત કરતે હેં.

હલીસે શરીફમેં આયા હે, કે જબ મર્દ અપની બીબીકો અપની હાજત, યાને હુમાઅ (સોહબત) કે લીયે ખુલાવે, તો ચાહીયે, કે ઉસકે પાસ આવે. યાને ઝુફરી કામમેં મશગુલ હો, ઓર કેઇ ચીઝ ખરબાદ હોનેકા-બી ખૌફ હો, જ્યસા કે રોટી પકાતી હો, તોબી ઉસ કામકો છોડકર જલ્દ ઉસકે પાસ હાઝીર હો-બાવે.

સીવાયે રમઝાનકે રાઝોંકે, નશીલ રાઝે, મઠંકે હુકમ
બ-અયેર ન-ખયે. અગર રખખેગી, તો અજર ઉસકા મઠંકો
મીલેગા. ઓર ઓરત ગુનેહ-ગાર હોગી.

મઠંકે હુકમ બ-ગયેર ઘરસે બાહર ન-ભવે, ઓર
ગઢ, તો વાપીસ આયે તક, રહમત ઓર અબાખકે ફરીરતે
ઉસપર લાઅનત કરતે હેં.

કયામતમેં નમાઝકી પુરશીસકે બાઅદ, પેહલા સવાલ
ઓરતોંકો અહાયે હુકુકે મઠંકા હોગા.

જખ ઓરત, મઠંકે ઘરસે લાગ ભતી હે, તો ઉસકી
નમાઝ કુખુલ નહીં હોતી. યહાં તકકે વોહ વાપીસ આકર
મઠંકે હાથમેં અપના હાથ રખકર યે ન કહે, કે તુમ જો
આહો, સો મુઝે કરો.

ઓરત, બાઅદ અહાયે નમાઝકે, અગર મઠંકે હકમેં
હુઆયે ખયેર ન-કરે, તો ઉસકી નમાઝ કુખુલ નહીં હોતી.

કિતાબોંમેં લીખ્યા હે, કે જો વ-લ-દુલ-ઝીના, યાને
હરામ-ભદા હોગા, વોહ ઇન બાતોંસે મીંહ ફેરમા. યુનાંચે
—બાપસે બેટા, ઓર ઉસ્તાદસે શાગીર્હ, ઓર ખાવોંહસે બીબી.

૨૭, મરદોં પર ઔરતોંકે હુકુક.

હઝરત સલ, ને અપની વફાતકે વકત ફરમાયા, કે ઔરતોંકે મુકદ્દમે, મેં અલ્લાહકા વાસ્તા દેતા હું, કે યે તુમહારે હાથમેં અસીર હેં. ઉનસે હુસ્ને મોઆ-શેરત કીને.

ફરમાયા, રસુલ સલ, ને કે. તુમમેં બેહતર વોહ હે, કે જો અપની ઔરતસે બલાઈ કરે, મેં અપની ઔરતોંકે હકમેં સખસે બેહતર હું.

હઠીસે શરીફમેં આયા હે, કે ઔરતોં ઝોઅફ, ઔર સતરસે પયદા કી-ગઈ હે. પસ ઇલાજ ઝોઅફકા ખમેશી હે. ઔર સતરસે મુરાદ યે હે, કે ઉનકો ઘરમેં બંદ રખખેં. આને પરદેમેં રખખેં.

ફરમાયા, હઝરત સલ, ને કે જુસને અપની ઔરતકી બદ-ખુલકી પર સખ્ર કીયા, તો વોહ હકદાર હુવા, ઉસ સવાબકા, કે જો હઝરત ઐયુબ અલે, કો ઉનકી મુસીબતોં પર મીલા થા.

મદકો ચાહીયે, કે અપની બીબીકે સાથ નેક આહત, ઔર નરમ મીઝાજ રહે. ઉસસે મોદખખત, ઔર શક-કત રખખે. બદ ખુલકી, ઔર તુફ-ખે-પકે સાથ પેશ ન-આવે. જ્યસા આપ ખાયેં પીયેં, ઔર પેહનેં, વયસાહી અપની બીબીયોં-કોબી ખીલાયેં પીલાયેં, ઔર પેહનાયેં. ઔર માર-

પીટ, ખીલા અમરે શરધકે ન-કીયા કરે, જહાં-તક મુમકીન હો, ઉનકે સાથ નરમી, ઝોર હરને મુલુકસે ઝીંઘી બસર કરે.

ખુલાયા ચે, કે મુકદ્દમાતે ખાના-દારીમે ઝોરતોંકી રીઆયત રખજે. લેફીન શીકે, ઝોર ફૂકે, ઝોર તરકે ફરાયેઝ મેં, ઝોર કબીરા ગુનાહોંમેં, હસકી રીઆયત હરગીઝ નકરે.

અપની અહલ્યા (જેઝ)કી મહર, નફકા, ઝોર લીબાસ, પુરા નહીં કરને-વાલા ખાલીમ દેહ-લાયેગા.

ચે કચોલ મહી હે, કે જન્નત હરામ હે, દૈયુસ પર ઝોર દૈયુસ ઉમે દેહતે હેં, કે જો અપને ઘર વાલોંકા ખુરા કામ દેખકર ખામોશ રહે.

મદંકો નમાઝકી પુરસીશકે બાઅદ, પેહલા સવાલ ચે હોગા, કે આયા હુકુક અપની ઝોરતોંકે બરાબર અઢા કીયે હેં, યા નહીં ?

જો મદં, અપને અહલો અયાલકે નફકેકે લીયે દીનબર કસબે હલાલ કરતા હો, તો શામકો ખુદાયે તઆલા, હસકે ગુનાહ સખ મોઆફ કરતા હે.

આદમીકો ચાર કીસમકે અખરાબાત (ખર્ચ) હિસાબ મોઆફ હે. વોહ ચેહ હે.

૧, માં-ખાપકે લીયે જો ખર્ચ કીયા જાતા હે.

૨, સહરીકે ખાનેકા ખર્ચ.

૩, ઇફતારકા ખર્ચ. ૪, ઝોરત બચ્ચેકે નફકેકા ખર્ચ.

રટ, તલાક, ઓર ખુલા, ઓર ઝીલા- રકા ખ્યાન,

જો અકલ કે, શરીઅતકી રૂસે નિકાલકે બાઅેસ હુવા કરતા હે, ઉસકે દુર કરનેકો તલાક કેહતે હેં.

તલાકે રજર્થ—વોહ તલાક હે, કે અસમેં નિમાહ ફૈરન નહીં દુટતા. બલકે શાહર ચાહે, તો ઐરતસે ફીર રજુ કરે. ઓર તલાકે બાઈનમેં ઉસી વક્ત દુટ જાતા હે.

ચાહીયે કે, હત્તલ મકદુર, અપની ઐરતકો તલાક ન-દેવે. કયુંકે તલાક દેના અગરયે મુબાહ હે. પર હક તઆલા, ઈસ ફેઅલસે રાઝી નહીં.

તલાક દીયે બાઅદલી ઐરતકા અયેબ ઝાહીર ન-કરે.

નકલ—એક શખસસે લોગોને પુછા, કે તુ કાહેકો તલાક દેતા હે? વોહ બોલા, કે મેં અપની ઐરતકા રાઝ (સેદ) ફાશ નહીં કર સકતા હું. જબ તલાક દે-ચુકા, તો બોલા, કે મુઝે અજ-નબી ઐરતસે કયા કામ? જો ઉસકા માજરા ખ્યાન કરૂં.

હક સુબહા—નહુ તઆલા, દોસ્ત રખતા હે, ઉસ ઘરકો, કે અસમેં ઉરસી હો. ઓર દુસ્મન રખતા હે, ઉસ ઘરકો કે અસમેં તલાક વાકેઅ હો.

વાગેહ હો, કે સુખાહ ચીઝોંમિં સબસે બદતર તલાક હે, કે વોહ બાતીલ કરદેતા હે નિકાહકો, જો સુન્નત, યા વાજેબ હે. નિકાહકે બાઅદ, ના-મોવાફકતકા ઇલાજ સીવાયે જુદાઈકે ઔર કુછ નહીં હોનેકા. શારેઅને તલાક દુરસ્ત કી હે.

ફરમાયા, હઝરત સલ, ને. કે જીસ ઔરતને ખીલા સબબ તલાક માંગી અપને શૌહરસે, પસ ઉસપર જન્નતકી હવા હરામ હે.

ખુલા-નિકાહસે જુદા હોનેકા નામ હે. ઇસ તરેહ પર, કે ઔરત અપને શૌહરકો કુછ માલ દેકર, તલાક લેવે.

ઔરત, યા મદ્દસે કીસીકો અગર જુન્નમ (પીત) યા બરસ (ઠોડ) યા જુનુન (દીવાના-પન) વ-ગયરા, હો-જાવે, તો ઉસકા છુટકારા હુસદેસે નહીં હોતા. મગર મજહબે શાફઈમેં છુટકારા હો-સકતા હે.

ઝીહાર—એક કિસમકી તલાક હે. જો શૌહર અપની મનકુહાકો અચસી ઔરતોંસે તથબીહ દેવે, કે ઉસપર હમે-શાકે લીયે હરામ હો. મસલન, અપની મનકુહાકો કહે, કે તુ મુજકો મેરી માં, યા બહેન, યા બેટી, વ-ગયરા. કે જયસી હે. પસ ઇસ સુરતમેં ઉસ ઔરતસે સોહબત, યા બોસો કિનાર, વ-ગયરા, કરના હરામ હે, જબ તકકે કફ્ફારા નદે.

ઇન્નીન-ઉસ શખ્સકો કેહતે હે, કે જો કીસી સુરત ઔરતસે સોહબત કરને પર કાફીર નહો. ઉસ હાલતમેં એક

સાલ તક, ઇતેઝાર કીયે બાઅદ, કાઝી ઔરત મર્દકો જુદા કરદે. અગર ઔરત શૌહરકો પસંદ કરે, તો ફીર જુદા હોનેકા હક બાતીલ હો-જાવેગા.

૨૯, ઇદતકા બચાન,

ઈદત—ઉસ મુદતકો કેલતે હેં, કે જો મુસલમાન બાલીગા ઔરતકો તલાક મીલનેસેં, યા ઉસકા શૌહર મરનેકે બાઅદ, લાઝીમ આતી હે.

આઝાદ ઔરતકી ઇદત, ઉસકો તલાક મીલે બાઅદ, ત્રીન હયેઝ મુકર્ર હેં. એસકો હયેઝ ન-આયા હો, ઉસકી ઇદત, ત્રીન મહીને તક હે.

શૌહરકી વફાતકે બાઅદ, યાને એસ ઔરતકા ખાવીદ ગુજર જાવે, ઉસકી ઇદત, ચાર મહીન, ઔર દસ રોજ મુકર્ર હેં.

હામીલા ઔરતકી ઇદત, બચ્યા પયદા હોનેસે પુરી હોતી હે.

એસ ઔરતકો તલાકે બાઈન મીલી હો, યા શૌહર મર ગયા હો, તો વોહ ઔરત અપની ઇદતમેં સોગ કરે. યાને એબા

ઝીનત. ખુશબુ લગાના, સુરમા, ઓર તેલ ઠાલના, સુખી,
ઓર ઝઈ કપડા પેહનના, ઓર મેહલી લગાના, તરક કરે.

ઈહત-વાલી ઓરતસે શરા-હતન (ઝાહીર) નિકાહકા
પય-ગામ ન-દેવે, હાં, અગર ઇશારા હો, તો મુઝાયેકા નહીં.

૩૦, મતાઅકા ખ્યાન.

મતાઅ—યાને કીસી ઓરતસે કહે, તુ મુઝસે ઇતને
પયસે લે, તાકે મં ઇતને હીન તક, તુઝે અપની ઓરત
કરકે રખખુંગા, યે મતાઅ-કા મોઆમીલા, પેહલે ઇસલામમેં
જાયેજ થા, મગર ફીર મનસુખ હો-ગયા.

ઈસી સુરતસે મીઆતી, યાને મુહલી નિકાહલી આતીલ
હે. કે જીસમેં સબ શરતેં નિકાહકી અહાં કા-જયેં. મગર
કોઈ ખાસ મુહત મુકરર હો, જયસા કે મર્દ કહે, કે એક
મહીનેકે લીયે તુઝસે નિકાહ કીયા હો, તો અયસા નિકાહ
આતીલ હો.

૩૧, ઓરતોંકે લીયે પરદેકા ખ્યાન.

નકલ—એક રોજ આં-હઝરત સલ, ને, હઝરત
ફાતીમા રહી, સે પુછા, કે ઓરતોંકે હકમેં કયા બેહતર હો.
બીબી ફાતીમા રહી, ને ફરમાયા, કે કોઈ ગયેર મર્દ ઉનકો

ન-દેખે, ઓર ન ચેહ કીસી ગયેર મહંકા દેખે. ચે બાત હઝરત સલ, કે પસંદ આઈ, ઓર ઉત્કા ગલેસે લગા લીયા. ઓર ફરમાયા, તુ મેરે જીગરકા દુકડા હે.

હઝરત સલ, કે વક્તમેં ઓરતોંકા હુકમ થા, કે પોશીદા મસજીદોંમેં જાકર આખીરી સફમેં ખડી રહેં, મગર સહા-બચે કિબારકે વક્તમેં ચે બાત મના હો-ગઈ. હાં, અગર છુટકી ઓરતેં, પુરાની ચાદર ઓઢકર બાવેં, તો મના નહીં હે. ઓરતોંકા અપને ઘરમેં ખુલ્લે સરસે રેહના ફરસ્ત હે. અગર કોઈ ગયેર મહ-રમ નહો. લેકીન બેહતર ઓર અહસન ચે હે, કે સરપર કપડા રખે. નેક ઓરતોંકા બદ-કાર ઓરતોંસે હમેશા પરદા કરના ચાહીયે.

નકલ—એક રોજ હાફેન રશીદ, બલી-ફયે બગદાદકી બીબી જુબેદા ખાતુન, અપને ખાસ કમરેમેં અપને હાથસે શાના (કંઘી) કરતી થી, કે નાગાહ એક શુલામ બુલસે વહાં બલા આયા, ખાતુનને ઉસકે પાઉંકી આહટ પાકર, ઉસી વક્ત બાલોંકા નિકાબકી તરેહ ચેહરે પર ઉલટા લીયા. શુલામ નીચી નિગાહ કીયે હુયે, ફૈરન ચલા ગયા. બાઅદ અઝાં, ઉસ બીબીને હયાફત કરવાયા, કે કહીં ઉસ શુલામકી નિગાહ મેરે બાલોં પર તો નહીં પડી. માઅલુમ હુવા, કે શુલામને બાલ નહીં દેખે. લેકીન ખાતુનકા શક શુજરનેસે મીકરાઈ (કતરની)

મંગવા-કર, અપને બાણીસે એક લટ તરાશ લી. વા-ક-ઈ
પાક-દામની ચેહી હે. ઓર દોલતે ઇમનકી નિશાની હે.

ઔરતકે માઅને છુપાના હે. ઇસી વાઅતે ઈનકો
મસ્તુરાત કેહતે હે. ઓર ઈનકે હકમે સસ્સે પાઈ તક,
છુપાના ઝુર હે. મરહોંકા સતર કમસે અનુ તક હે.

ખરસી, ઓર મુખનસોં (હીજડોં) સેલી, ઔરતોંકા
પરદા કરના ઝુર હે. કયુંકે ચે લોગ ઔરતોંકા બાહીરી, ઓર
બાતીની હાલ, ઓરોં-પર ઇફ્શા કરદીયા કરતે હે.

૩૨, મહ-રમે કરાબતીકા ખ્યાન.

મહ-રમ, વોહ મર્દ હે, કે જીનકે સાથ નિકાહ હરામ
હે. ઓર જીનસે પરદા કરના દુરસ્ત નહીં હે. યુવાંચે—

૧, બાપ, દાદા, ઓર જહાંતક, અજહાંદે બાલાઈ હોં.

૨, નાના, પર નાના, ઓર જહાંતક, અજહાંદે માહરી,
બાલાઈ હોં.

૩, બેટા, પોતા, ઓર જહાંતક, યકે બાઅદ દીગરે, પુશત
બ-પુશત બોલાઈ હો.

૪, નવાસા, ઓર પર નવાસા, ઓર જહાંતક, અલા
હાજલ કયાસ, ફરજંદાને ખીનાત હોં.

૫, બાપકા સગા ભાઈ, યા સોતીલા ભાઈ.

૬, માંકા સગા ભાઈ, યા સોતીલા ભાઈ.

૭, ખુદકા સખા ભાઈ, યા સોતીલા ભાઈ,
૮, ભાઈકા બેટા, પોતા, પર પોતા, ઓર જહાંતક, ઉતરતી અવલાદ ઉસકી હો.

૯, ભાઈકા નવાસા, પર નવાસા, ઓર જહાંતક, ઉતરતે ફરજાંક પુશત બ-પુશત હોં.

૧૦, બહેનકા બેટા, પોતા, પર પોતા, ઓર ઉતરતી નસલ સખકી સખ.

૧૧, બહેનકા નવાસા, પર નવાસા, ઓર જહાંતક, પુશત બ-પુશત, ઉતરતી નસલ હો.

૧૨, શૌહરકા બાપ, દાદા. પર દાદા, ઓર જહાંતક, બાલાઈ અજદાદ હોં.

૧૩, શૌહરકા નાના, પર નાના, ઓર જહાંતક, બાલાઈ જહદે માદરી હોં,

૧૪, સોતીલા બેટા, પોતા, પર પોતા, ઓર જહાંતક, ઉસકે પુશત બ-પુશત ઓલાદ હો.

૧૫, સોતીલા નવાસા, પર નવાસા, ઓર જહાંતક, પુશત બ-પુશત ઉસકે સીલસીલે ફરજાંકાં હો.

૧૬, દામાદ, ઓર સુસરા, સખ રીશતે-દાર, માદરે હકીકી-કે મોખાફીક.

૧૭, માદરે રીઝાઈ-કાલી, ચેહી હુકમ હે. યાને દુધ પીલાને-વાલી માંકા.

૩૩, ના-મહરમ કરાખતીકા ખ્યાન.

ખાઅઝ કરાખતી ના-મહરમ હેં. ઓર ઉનસે નિકાહ જાયેઝ હે. ચાહીયે કે ઉનસે ઝુફર પરકા કરેં. મસલન, ચચેરા લાઈ, ચચેરી બહેન, પુફેરા લાઈ, ખલેરી બહેન, મુમેરા લાઈ, મુમેરી બહેન, પુફેરા લાઈ, પુફેરી બહેન, દેવર, ભાવજ, દેવરકા બેટા, ચચાની; બાપકા ચચેરા લાઈ, ચચેરે લાઈકી બેટી, નનાંદકા બેટા, માયુકી બેર, બહનોઈ, સાલી, સાલીકી બેટી. વ-ગયરા.

૩૪, ઔરતોંકા તાઅલીમ દેનેકા ખ્યાન.

ફરમાયા, અઢાહ તઆલાને, અપને કલામે પાકમેં, ચા ઐયો-હલ લજના આ-મનુ, કે અન ફોસો-કુમ, વ અહલી-કુમ નારા. યાને, અય ઇમાન-વાલી, બચાઓ અપને તઈ, ઔર અપને ઘર વાલોંકે, આગસે ઢોઝખકી. યાને સીખાઓ અપની ઔરતોંકા, અરકાને નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત, તહારત, હયેઝ. નફકાસ, વ-ગયરા. અગર મર્દ સી ખલાને-મેં કુસુર કરેં, તો જાયેઝ હે. કે ઔરત ઉલમાકે પાસ બ-ઠઠરે ઝુફરત સીખ-લે.

હાલિસે શરીરમેં આયા હે, કે “ફીકીહ આલીમ સખત
બ્યાદા હે, શયતાન પર હબર આપીદ સે.”

હાલિસે શરીરમેં વારીદ હે, કે એક દીનકા ફીકાહ
સીખના, હબર શખ્શ બહીલકી ઇબાદતસે બરહકે હે.

રાતકા બગના ઇસ તરેહ-પર હે, કે પેહલી રાતકો
ઇલમકા તજકેરા કરે, કે સબ ઇબાદતોસે બરહકે હે. ઓર
પીછલી રાતકો તસખીહ, વ તહલીલ કરે. ઓર દુરૂદ પરહે.
ઓર દોસ્તાના ગુફતગુબી મુબાહ હે.

અગર ઓરત બહીલ રહે, તો આર શખસોંકો જહન્નમમેં
જેંચી. યાને બાપ, ભાઈ, ખાવીંદ, ઓર ફરજંદકો.

પરહી લીખખી ઓરતોંકી અવલાદકા, પંધરા બરસકી
ઉમરમેં આલીમ હોના મુમકીન હે.

મુલતાન આલમગીરને અપની દુખતર, ઝેબુન્નીસા-કા
પરહાના, અપને બેટોં પર મુકદ્દમ બાના. કયુંકે. મુલ્લા જીવન
ફકત વાસતે તાઅલીમે ઉલુમે દીની, ઓર કુતુબે ફીકાહ,
ઓર મસાયેલે શરઈ, સીખાને પર નોકર થે.

૩૫, નફકેકા ખ્યાન.

ઓરતકા નફકા, યાને ખાના, કપડા, વ-બયરા, ઉસકે
શાહર પર વાજેખ હે. ચોવાફીક ઉમકી હેચીયતકે વાજેખ

હે. જમતક નિકાલમેં હો, જો તલાકકી ઇદતમેં હો, ઉમ્મ
ઔરત-દાબી ઇદત પુરી હોતે તક દેના વાજેબ હે. ઔર
શૌહરકે ફૈત હોને બાઅદ જો ઇદત હે, ઇસ ઇદતકા નફકા
વાજેબ નહીં હે.

જો ઔરત સરકશ શૌહરકે, હરકે ઘરસે નીકલ જાયે,
ઔર શૌહરકી ખાત નમાને, તો ઉમ્મકા નફકા, ઉમ્મકે ખાવીંક
પરસે સાધીત હો-જતા હે. લેકીન જો ઔરત કમ સીન હો,
ઔર કાબીલે સોહબત નહો, યા કીસી બીમારીકે બાઅસ
શૌહરકે હવાલે ન-હુમ્મ હો. ઔર શૌહરને ઉસે ઘરસે દુર
કરવી હો, તો ઇન સુરતોમેં નફકા દેના વાજેબ હે.

૩૬, ઝીનાકા અજાબ, ઔર નુકસાનકા

ખ્યાન,

ફરમાયા, રસુલે ખુદા સલ, ને કે. “અઝ ઝીના
ઝો, ખરરે-ખુલ બીના. યાને ઝીના-કારી, તમામ બુન્યાદ
ખસાબ ખરદેતી હે.

ઝાની, યાને ઝીના કરને-વાલા, જહાં ગુસલ કરતા હે,
વહાંકી ઝમીન ઉમ્મકે હકમેં દુઆયે બદ કરવી હે.

જીના કરના હરામ છે. ચોર જાની, ચોર જાનીયાકે વારતે અબાબે સખ મુકરર છે. જીના દુન્યાકી લગજતકે લીયે કરના, આખેસ્તકી ખરાબીકા ખાએસ છે.

હદીસે શરીફમે આયા છે, કે જીનાકી આગ, ઈમાનકી પુંછકે જલા દેતી છે. બદખખતી જીનાકી ફક્ત જાની-કીહી જાત પર નહીં આતી છે, બલકે જાનીકે દુખો જવારકે રેહને-વાદેલી મુખતીલાયે બલા લેતે હેં. એસ જગે કેઅલે જીના હોતા હે, તો અકસર વહીં આફતે-આસમાની, ચોર ચોર બલાયે, મસલન, વખા, વ-ગયરા નાજીલ હોતી હેં. હુકમાકા કઓલ છે, કે જાની, તરેહ તરેહકે મરજોમે મુખ-તીલા રેહતા હે. બેગાની ચોરતોંકી તરફ બદ ઇરાદેસે નિગાહ કરના મુનાહે કબીરા છે.

એસ મર્દકે દીલમે અપની ચોરતકી મહર, અહા કષનેકા ઇરાદા નહો, ઉસકા નામ જાનીયોંકે ફકતરમે લીખ્યા જાયેગા.

જો ચોરત એસ-પર હરામ છે. જયસી સોતીલી માં, હકીકી બહેન, મિટ્ટેમી ખીખી, વ-ગયરા ઉનસે અગર નિકાહ કરે, તો વોહ વાજેબુલ હતલ છે. અગર ઉનસે જીના કરે, તો ખુદાકી પનાહ !

ચોરતકો બે-સખબ, તોહમત જીનાકી ન-લગાવે. જો કોઈ મર્દ અયસા કરેગા, તો અલલાહ તઆલા, ઉસકો સારે અગલે લોગોંકે સામને ફસવા ફરમાયેગા.

હમસાચેડી ઔરતોંસે ઝીના કરનેસે સખત અબળ છે.
 લેકીન મહરમ ઔરતોંસે ઝીના કરનેસે સખત અબળ હોગા.
 લીખતે હેં, કે બાકીરાકી નિસબત સૈયેબાસે ઝીના કરના
 બહતર છે. ઈસી તરેહ જવાનકી નિસબત બુઢીયોંસે, બાંદીકી
 નિસબત ખીખીસે. શુલામકી નિસબત સાહેબસે. ઔર બહીલકી
 નિસબત આલીમસે ઝીના કરના બહતર છે.

૩૭, લીવાતત (લોંડે બાઝી) વ-ગયરાકા

ખ્યાન-

કિતાબોંમેં લીખ્યા છે, કે જો કોઇ શખસ, કીસી મર્દ
 બચ્ચેકો શેહવતસે બાસા દેગા, તો હક તઆલા, ઉસે હબર
 બરસ જહન્નમમેં જલાયેગા. અગરચે વોહ કીતનાહી બાલી
 મરતબા રખતા હો.

લીવાતત કરને-વાલા શખસ, અગર તમામ દુન્યાકે
 પાનીસે નહાયેગા, તોભી કયામતકે રોજ જનાબતકે સાથ
 ઉઠેગા. મગર તોબયે નસુહા કરે.

જબ શયતાન, કીસી મર્દકો મર્દ પર ચડહા હુવા
 દેખતા હે, તો જલ્દ અબળકે ખોડસે ભાગ જાતા હે. ઔર
 અર્થ કાંપને લગતા હે.

હવીસે ચરીફ મેં જાયા હે, કે લડકેકે સોહબતસે માસા
દેના, ગોયા અપની માંસે જીના કરના હે. ઓર માંસે જીના
કરના બીત-તહકીક ૭૦ પયગંબરોંકા કતલ કરના હે.

નકલ—હે, કે હઝરતે મુલય-માન અલે, ઇબ્ને દાઉદને,
એક રાજ ઇબલીસે લખનસે પુછા, કે અય ઇબલીસ, તેરે
નઝદીકે દેનસા અમલ મકબુલ હે, તો કહા, કે લીવાતત,
ઓર મસાહેકા, યાને દો-ગાના, કે ઓરત ઓરતસે ફેઅલે
ખલ કરવી હે, ઉસસે મેં બહોત ખુશ હું. જુમ તરેહ
મઈકા મઈસે સોહબત કરના કતઈ હરામ હે. ઓર ફાએલ
મફૂલ વાળેખુલ કતલ હો-જાતે હે. ઇસી તરેહ ઓરતકા
ઓરતસે સોહબત કરનાબી હરામ હે.

જાલીમકી મુસીબતોં, ઓર સખતીયોંકા બહોત કુછ હાલ
હિતાબીમિં લીખ્યા હે. કે કયામતકે દીન જલક કરનેવાલી-કી
ઈંગલીયાં હામીલા હોંગી.

૩૮, ખતનાકા ખ્યાન.

ખતના કરના મરદોંકા, મુત્તને મોવકકેકા હે. ઓર
શઆરે ઈસલામ હે. ઓર ખતના ઓરતોંકા મુત્તલહુમ હે.
આહીયે કે, વીલાહતકે સાત રોજ ખાઅફ, સીન્ને પુલુગકે
અદરહી અંદર કરે.

ખતના કરને-વાલા, ઓર ફાઈ જનાને-વાલી, ઓર તમીળ, ઓર જરરાહ, બ-કરે ઝુરત, ઓરત મદકે સતરકે દેખ સકતે હે. ખતનાકે લીધે મુસ્તહફ વકત સાતવાં સાલ મુકરર હે.

૩૯, રાગ સુનનેકા ખ્યાન.

ગામે ખજાનેકે અસખાખ, ઘરમે રખના હરામ હે. મસલન—સિતાર, બાંસરી, ઢાલક, તંબુરા, તબલા, તાશા, મંજીરા, વ-અયરા. ખજાના, ઓર ઉનકે સાથ ગાના, ઓર ઉનકા સુનના, યે સખ હરામ હે. લેકીન હમ્દો નાઅતકે અશઆર ખુશ આવાઝીકે સાથ પરહના, ઓર સુનના મના નહીં હે.

ઇકકે રાજ, યા નિકાહકે એઅલાનકે વકત, યા અઝીકા, યા ઓર કેઈ સુરે હાલીસ, યાને ખુશીકે કારમેં ફક ખજાના, ઓર અશઆરે હમ્દ. ઓર નાઅતકે, ખુશ આવાઝસે પરહના, ઓર સુનાના જાયેઝ હે.

૪૦, લિખાસ, ઓર ઝેવરકા બ્યાન.

ઔરતોંકો હર કિસમકે સોને ચાંદીકે ઝેવર, પેહનના જાયેઝ હેં. મગર વોહ ઝેવર, કે છસમેં આવાઝ નીકલે, મસલન—ધુધરૂં, છાગલ, પાઝેબ, ઝાંજન, વ—ગયરા. મના હે. મઠંકો સોના, ચાંદીકા ઝેવર, પેહનના હરામ હે.

મઠંકો સુતસે મીઠા હુવા રેશમ, મસલન—મશરૂ, ટસર, વ—ગયરા, પેહનના મના નહીં. લેખાન ખાલીસ રેશમી કપડા હરામ હે. મગર ઔરતકો સબ જાયેઝ હેં. ચાર ઉંગલ રેશમી, યા ઝરદોઝી કિનારી, લગાના જાયેઝ હે. મગર મજહબે શાફીમેં મના હે. મરદોંકો ઇંજરેં, નીસ્ક પીંડલી તક, ઓર ઔરતોંકે પાયે—જમેં એડી તક જાયેઝ હેં.

મઠંકો કુસમકા સુખ (લાલ) ઓર બફરાનકા જઠં રંગા હુવા કપડા મકરૂહે તહરીમી હે. ઓર ઇસકે સીવાયે સબ રંગ જાયેઝ હેં.

૪૧, બરચોંકા બ્યાન.

હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે છસકો ત્રીન લડકીયાં, યા બહેનેં હોં, ઓર ઉનકે લીયે જો કુછ વોહ મેહનત

કરેગા, તો ઉપર હક તઆલા, અપના રહમ કરમાયેગા.

હજરત સલ, ને કરમાયા. જો કોઈ એક બેટી રખતા હો, તો અય મુસલમાનો, તુમ ઉસકી નબત કરો, કે વોહ મેરે સાથ બહીશતમેં રહેગા. હો ઉંગલીયોંકે માનીંહ નબતીક રહેગા.

અયને ખાજારસે મેરા ખરીદ કીયા હો, તો આહીયે કે, પેહલે લડકીકો દેવે. ફીર લડકેકો દેવે. કયું કે અયસા કરનેમેં બડા સવાબ હે.

કિતાબોંમેં લીખ્યા હે, કે અગર ઘરમેં લડકી પયદા હો, તો રંજીદા હોના, એર લડકા પયદા હોમેસે બ્યાદા ખુશ હોના, બહોત ખુશ હે.

બાપ, અગર અપને લડકોં-મેંસે કીસી એક લડકેકો સબ માલ હીખા કરહેગા, તો ગુનેહ-ગાર હોગા.

અપને એર અપને અયાલકી ગુરૂતકે વાસ્તે, એર અદાયે કર્જકે લીયે રાજગાર કરના ગુરૂરી હે.

બાપકી તાઅઝીમ મુકદ્દમ હે, માંકી તાઅઝીમ પર. લેકીન ખીદમત માંકી મુકદ્દમ હે, બાપકી ખીદમત પર.

શૈ હરકે ગુજરને પર, જૌરતકે ચોથાઈ હીસા બે-ઓલાહકે, એર આઠવાં હીસા મએ અવલાહકે મીલના આહીયે.

હાથીસે શરીરમે' આયા હે, કે માં-બાપસે નેહી કરના
કપીરા ગુનાહોંકા કદકારા હે.

જો ઐરતેં, અપના હમલ ગીરા દેતી હેં, યા બચ્ચા
પયદા હોતેહી માર કાલતી હેં. ખાહ કીસી સબબસે હો, મગર
કયામતકે રાજ ઉન ઐરતોં પર કતલકા હાઅવા કીયા જાયેગા.

જીસ મુસલમાનકે તીન બચ્ચે, ના-ખાલીગ મરજતે
હેં, તો વોહ બેહીશતેકે આઠોં દરવાજોંસે આકર, ઉસકો
લે-જાવેંગે, જીસ દરવાજેસે ઉસકા જી ચાહે, ઉસ દરવાજેસે
દાખીલ હો-સકતા હે.

બચ્ચેકો દુધ પીલાનેકે લીયે, માં-પર જીખર દસ્તી
ન-કરના ચાહીયે. બલકે બાપકો લાઝીમ હે, કે કીસી દુધ
પીલાને-વાલીકો નોકર રખજે.

બચ્ચોંકા અકીકા, સાતવેં, યા ચૌધવેં, યા એછીસવેં
રાજ કરના સુન્નત હે.

૪૨, મુ-ત-ફરરીક ગુફરી ખાતોંકા ખ્યાન.

ખ-ગયેર હાજતકે, ગયેર ઐરતકી તાઅરીફ, અપને
મઠકે સામને કરના મકરૂહ હે.

ખાલી મકાનમેં ગયેર ઐરતકે સાથ જાયેકના હશમ હે.

હપ્પતેમેં એક બાર મકાનમેં જુર શીરીની (મીઠી ચીઝ) પકાયા કરેં. ખાસ કરકે શમે જુમઆકો પકાવે. દીનકો દો પહરકે વકત સોના સુન્નત હે.

સુબોહકો ખાઅહ અઝ નમાઝકે, ઓર આફતાબ તુલુ હોનેકે અબ્વલ, ઓર શામકો મગરેબ, ઓર ઇશ્યાકે દર-મ્યાન સોના મકરૂહ હે. ઉઠને ઓર સોનેકે વકત આહીયે, કે તસબીહ, ઓર તહલીલ કરેં. સોતે વકત, પેહલે દહને (સીધે) પેહલુસે સોવેં, ઓર ફીર બાયેં (ઉલટે) પર મેઅમીન (મુસલમાન)કો આહીયે, કે હમેશા ખંદા-રૂ (હંસતા મોંહ) રહે.

અગર કીસીકી બીબી નસરાની હો, તો વેહ જુકકે તરીકસે નમાઝ પરહે. મગર ઘરમેં સહીબ ન-રખયે.

બ-બયેર સાથ હોને મહુ-રબકે ઔરતોંકો મકરૂહ હારથ હરામ હે.

શરથ સફર, તીન રોજકી હે, જુસમેં નમાઝ કસર હોતી હે. ઓર રોજા ઇફતાર બાઝ ઔરતોંકો મીટા જાનેકી આદત હોતી હે, યે બહોત બદ હે, ખાહ મકરૂહ-કી હો, યા બુખારેકી.

ગૌરત, ઓર શેહદ, બેહતરીન ગીબ હે. કે જો આં-હઝરત સહ, કે ખ્યારી થી,

આરતીકો ચાહીયે, કે અપને શૌહર, (ખાવિંદ) યા
 ભ-રહમ, મહ-રમકે સાથ હજ કરનેકો બાયે, વર-ન ઔર-
 તોંકો હજ કરના હરામ છે.

ખયરો બરકતકે વાસતે અપને ઘરમેં કુરઆન શરીફકા
 રખના, ઔર બાઅદ નમાઝે સુબોહકે તીલાવત કરના બેહતર છે.

મદંકો ખડે હોકર પેશાબ કરના મકરૂહ છે. ઔરતોંકો
 કાનમેં સુરાખ કરના દુરૂસ્ત છે. ઔરતોંકે સરકે ખાલ મુડાના
 હરામ છે. ઔર મદંકે તમામ ખાલ, સરકે રખના સુન્નત
 છે. ઔર ઇસી તરેહ તમામ સર મુડાનાળી બાયેઝ છે. હર
 જુમઆકો હજામત બનવાના, નાખુન તરાશના, ઔર નાફકે
 નીચેકે ખાલ, ઔર બગલકે ખાલ, સાફ કરના સુન્નત છે.

જબ નીંદ ગલબા કરે, તો છકરૂલાહ કરતા હુવા,
 સીધી કરવટ પર રૂ-કીબલા હેટે. મગર લિંઘા હેટના મકરૂહ
 છે, પાયખાના ફીરનેકે બાઅદ, કીસી પાક કરને-વાલી ચીઝ,
 મસલન—પથ્થર, ઇંટ, ઢેલે, વ-ગયરાસે ઇસ્તીનજ પાક કરના
 મસનુન છે, ઔર બાઅદ ઇસ્તીનજેકે, ઉસ જગાકા ધોના
 મુસ્તહબ છે. પાયખાના ફીરતે વકત, કિબલેકી તરફ મોંહ,
 યા પીઠ કરના મના છે.

સેંદી (તાડી) માણુન, અફચુન, બંગ, ચંડુ, મદક,
 માંબ, ચરસ, વ-ગયરા. છતની ચીઝે, નશા લાને-વાલી હેં,

વેહ સળ માનીંદ શરાબકે હરામ હેં.

બેરૂ મદકે દરમ્યાન લડાઈ, ઔર બુદાઈ. પયશ કરના સખત ગુનાહ હે.

કીસી ઔરત પર, ઝીનાકી (હરામ-કારીકી) તોહમત લગાના કબીરા ગુનાહ હે.

જહન્નમમેં જાનેકે લીયે, એકહી ઔરત બદકાર રેહના કાફી હે. હાજત કીસી ઔર ગુનાહકો નહીં હે.

શૌહર, અગર અપની ઔરતકો મારે, તો દુસરે શખસકો ઝુર નહીં, કે ઉસ મારકા સળબ દરયાફત કરે.

આં-હજરત સલ, ને ફરમાય, કે બે ઔરત માં ૧૭ ઔર શૌહર ઉસકા ઉસસે રાઝી થા, તો વેહ બેલા-ચક બેહીશતમેં કાબીલ હુઈ. ઔર ઇત્તી તરેહ, જીસ ચાંમતકા શૌહર મરગયા, મગર વેહ ઔરતસે રાઝી થા, તો ઉમ્મકાલી ચેહી હુકમ હે.

અલાવા શીકં, કુફર, તરકે ફરાયેઝ, ઔર ગુનાહે કબીરાકે સુકદમાતે ખાને-દારીમેં ઔરતકી રીઆયત ઝુર હે. અગર કોઈ ચકીલ (ખુબ સુરત) ઔરત, રખરૂ નગર આવે, ઔર સુરત ઉસકી દીલમેં ખુપ જાવે, તો ચાહીયે, કે મકાનકો બંદર ગોશા-નશીન હોવે, કે અયસા કરનેમેં દીલકા

વસ-વસા દુર હો-જતા હે. ઔરત અપને શૌહરદી મૌબુદગીમે
 બે-ઇજન નફીલ રોઝા ન-રખ્ખે. ઔર બે-ઇજાજત, ઉસકે
 કીસીકો ઘરમેં નમાને દે, સીવાયે ફરાયેઝે ઇસલામકે જીતની
 ઇબાહતે નફીલ, વાસ્તે ખુદાકે હે, વોહ સબ બે-ઇજાજત
 શૌહરકે, આરતકે હકમેં મૌકુફ હે.

વોહ ઔરત જન્નતમેં જાયેગી, કે જો અપને શૌહરકો
 દોસ્ત રખતી હો, ઔર ખચ્ચે જનતી હો. ઔર શૌહર
 ઉસકા ખફા હો, તો હરગીઝ ન-સોવે, યહાં તકકે, વોહ
 રાઝી હો-જાવે.

જાન ખુદાકી મીલક હે, ઇસલીયે ખયાના ઉસકા ફરજ
 હે. ઔર જાન પર સબ્ર કરના મુજીબે અજર હે. ખુદ-કુશી
 કરના ગુનાહે કબીરા હે. કાતીલે નફ્સ પર, જનાઝેકી નમાઝ
 પરહના મના હે.

એક શખ્સ આં-હઝરત સલ,કી ખીદમતમેં આયા,
 ઔર કહા, કે કહાં તક ખાદીમકા કુસુર મોઆફ કીયા જાયે,
 ફીર દુબારા વોહ ખાત કહી. આં-હઝરત સલ, ખામોશ
 હો-રહે. જબ તીસરી બાર કહા, તો આપને ફરમાયા, કે
 દુર રોજ સત્તર બાર મોઆફ કર.

૪૩, નાદીર તુકાતકા ખ્યાન.

ચાર ચીઝકી જ્યાદતી હુલાકતકા અંજામ હે. ૧, જીમાઅ. ૨, શરાબ. ૩, કિમાર (જુવા), ૪, શીકાર. ચાર ચીઝેં ઇતસાનકે તખાહ કરતી હે. ૧, સરહારકે ખુબલ, (ખખીલી) ૨, ઈલમકે શક. ઐરતકે બે-શરમી. ૪, મર્દકે ફરોગ-ગોષ (જુટ બોલના) ચાર ચીઝેં નાદાનકી હે. ૧, જો અપનેસે ખડા હો, ઉસસે લડના. ૨, ના-આઝમુદાકા એતેબાર કરના. ૩, ઐરતોંકે મકરસે ગાફીલ રેહના. ૪, લડકોંકે સાથ સોહબત કરના.

૪૪, નસીહત દેને-વાલે લતીફે.

કીસીને અછછે લોગોંકી અવલાહસે પુછા, કે તુમ્હારે જમાનદાની જાહો જલાલકા જવાલ (ધટના) હોનેકા કયા ખાએસ હે. જવાબ દીયા, કે રાતઠી શરાબ-નૌશી, ઐર સુખોઠી નોંહસે જવાલ આયા હે.

ખસરેકે અંદ ઝરીફ, (ખુશ-તએબ) હઝરત રાખીઆ ખસરી રહ, કે પાસ ગયે. ઐર કહા, કે રાખીઆ ખસરી,

પ્રુદાચે તઆલાને, મરદોંકો તીન ફઝીલતેં ધનાયત કી હેં. કે ઔરતેં ઉસસે મહફૂમ હેં. ચુનાંચે—૧, મર્દ કામે-લુલ અકલ હેં; ઔર ઔરતેં નાકેસુલ અકલ હેં. ઈસ વાસ્તે દો ઔરતોંકી ગવાહી, એક મર્દકી ધરાબર હે. ૨, હર મહીનેમેં હુયેઝકી ઈલ્લતસે નમાઝ, રોઝેસે આજીઝ રેહનેકે સબખ, ઔરતેં દીનમેં મહઝ નાકીસ કેહલાતી હેં; ઔર મર્દ નહીં. ૩, કીસી ઔરતકો મરતબે નુબુવ્વત હાસીલ નહીં, ઔર મરદોંકો યે મરતબા હાસીલ હુવા હે. હઝરત રાખીયા રહી, ને ફરમાયા. કે સચ હે. મગર ઔરતોં-મેંબી તીન ખસલતેં હેં. કે મર્દ ઉનસે બે-બહરા હેં. જયસા કે—૧, ઔરતોંમેં. કોઈ મુખન્નસ (હીજડા) નહીં હોતા, ઔર મરદોંમેં હોતે હેં. ૨, કીસી ઔરતને દાઅવા પ્રુદાઈકા નહીં કીયા. જયસાકે મર્દ કરતે હેં. ૩, અંખીયા, ઔર અવલીયા, ઔર-તોંકે પેટસે પયદા હોતે હેં.

હઝરત ખીખી રાખીઆ બસરી રહે, બડી સાહેબે કરામત, ઔર બડી આરીફા, ગુજરી હેં. બડે બડે ખુઝુર્ગ પીર, ફકીર, ઔર અવલીયા અલ્લાહ, ઔર ઉલમાયે દીન, હઝરત ખીખી રાખીઆકી ખીદમતમેં ખાતીની ફયેઝ હાસીલ કરને, ઔર મસઅલે પુછનેકો આયા કરતે થે.

૪૫, હિકાયાતે અજાયેખ, વ નકલીયાતે ગરાયેખ.

નકલ—હે, કે કીસી બાદશાહને ઉલમાયે દીનસે સુના, કે આનીકે ઝીનાકા બહલા ઉસકી અવલાદસે લીયા જતા હે. ઇસ બાતકી તહકીકાતકે લીયે, બાદશાહને અપની દુખરકો, કે જો હુસ્નો જમાલમેં જો-મીસાલ થી. ઉસકો લિબાસ ઓર ઝેવરસે આરાશતા કરકે, એક અઢના અસીલકે હમરાહ ખુદલે મોંહ, બાઝાર, ઓર ગલી કુચોંમેં ફીરનેકો રવાના કરદી. ઓર હુકમ કીયા, કે ખબરહાર ! કોઈ જયેર મર્દકો બેજા હરકત કરનેસે મના ન-કીયા જાયે, ઇસ કીસીકા જો દીલ ચાહે સો કરે. અલ-ગરઝ, ઉસ લકડીકા યે હાલ થા, કે જો ઉસે દેખતા, ઉસી વકત મોંહ ફેર લેતા. ઓર કીસી શખસને ઉસે નઝર ભરકે નહીં દેખા. જખ કુચા ગિરદીસે મકાનકે કરીખ પહોંચી, તો કીસી જવાનને આતેહી ઉસ શાહબાદીકો એક બોસા દીયા. બાદશાહને યે ખબર સુનતેહી ખુશકી ઢરગાહમેં શુકરાના અદા કીયા. કે તમામ ઉમરમેં મેને એક બેગાની ઓરતકો બોસા લીયા થા, ઉસકા ઇવજ મેરી બટીસે હો-ચુકા.

હિકાયત—હઝરત ખીખી ખુદીબ રદી ને અપના તમામ માલ આં-હઝરત સલ, કે હવાલે કીયા. તાકે રાહે ખુદામેં એસ તરેહકા દીલ આહે ખયરાત કરે, ઓર આપ ઇતાઅતમેં રહીં. નતીબ ઉસકાં યે હુવા, કે હઝરત અબ્રહીમ અલે, નાઝીલ હુયે, ઓર ઉનપર ખુદાકા સલામ લાયે, ઓર યે ખુશ ખબરી સુનાઈ, કે જન્નતમેં તુમહારે લીયે મોતીયોંકા મહેલ બનાયા ગયા હે. એસકા નામ દુરરે મુજબ્બહ હે.

રિવાયત—હે, કે હઝરત સલ, કે સહાબી, અબુ તલહાકી ખીખીકા નામ રમઝીયા થા, એક રોજ અબુ તલહા, બાહર ગયે હુયે થે, કે ઘરમેં ઉનકા એક લડકા જો ખીમાર થા, વોહ ફ્રેત હો-ગયા. રમઝીયાને લાશ પર આદર ઢાંકદી. ઓર શબકો જબ અબુ તલહા, ઘરમેં આયે, તો પુછા, કે લડકા કહાં હે ? જવાબ દીયા, કે ઉસકી તબીઅત આજ બેહતર ન-થી, ઓર અબ આરામસે સોયા હે. ફીર રમઝીયા ખાનાં લાઈ, ઓર ખાનેકે બાઅદ. બિસ્તર પર ગઈ, ઉસને ઉસરોજ આપકો મામુલસે જ્યાદા સંવારા થા, બાદ ખલ-વતકે ઓરતને કહા, કે મેરી એક ચીજ કીસીકો ઉધાર દીધી, ઓર અબ ઉસસે માંગતી હું, તો વોહ શોરો ફર્યાદ કરતા હે. અબુ તલહાને કહા, વોહ અહમક (બે-વકુફ) હે. ખીખી કોલી, હમારા લડકા શુજર ગયા, યે કલામ સુનકર

આપ ખામિશ હુયે. ઔર યે આયત પરહી. “ઈન્ના લિલ્લાહે વ-ઈન્ના ઈ-લયહે રાજે-ઉન.” મુબોહકો આપ આં-હઝરત સલ, કી ખીદમતમેં હાઝીર હુયે, ઔર શબકા સબ એહ-વાલ અર્ઝ કીયા, આં-હઝરત સલ, ખુશ હુયે, ઔર ખીખી રમઝીયાકો જન્નતકી બશારત મુનાઇ.

હિકાયત—શીરઓનકી ખીખીને અપને શૌહર, કે જો કાશીર થા, ઔર ખુદાઈ દાઅવા કરતા થા, ઉસકી તાબેદારી ઉઠાઈ, કયુકે ખાવીદકી ઈતાઅત કરના વાજેબ થી. ઉસ તાબેદારી ઉઠાનેકે બદલેમેં ખુદાયે-તઆલાને ઉનકો દુન્યા-મેંહી બેહીશત દીખલાઈ.

૪૬, ઔરતોંકે અયબોંકા ખ્યાન.

કિતાબોંમેં લીખજા હે, કે ઔરતોંમેં ચંદ ખુરાઇયાં હે, ઔગર ઉનકો છાડ દેવેં, તો વોહ વલી હો-અયેં, ઔર દોઅબસે નજત પાવેં, વોહ યે હેં,

૧, ઔરતેં શૌહરકા શુક નહીં કરતી હેં. અગર તમામ ઉમર ઉનકો નેઅમતમેં રખીયેં, ઔર એક મશતબે અપની

ખાલીથકે મોવાડીક ન-પાવે, તો કસમ ખાકર કહે, કે
થેને તુજસે કબી રાહત નહીં પાઈ.

૨, અગર મરજ, યા બલાસેં ઔરતેં મુખતીલા હોતી
હે, તો સખ્ર નહીં કરતી હે. ઓર રોના ચીઢાના, શર
કરતી હે. બલકે કલમાત કુદકે બકતી હે.

૩, શૌહર અગર કોઈ ખાત પોશીદા રખનેકો કહે,
તો ઉસકો છુપા નહીં સકતો, કયુકે ઔરતેં નાકીસ અકલ હોતી
હે. ઇસવીયે મદંકા લેદ છુપા નહીં સકતી હે.

૪, અગર શૌહરસે કોઈ હાજત તલબ કરતી હે, તો
ઇસ કહર ઉસકો આજીઝ, ઓર તંગ કરતી હે, કે નીહાયત
પરેશાન હો-જાતા હે. જબ તક ઉનકી હાજત પુરી નહીં
હોતી, વહાં તક કરાર નહીં લેતી હે.

૫, શૌહર, ઓર અવલાદકો ગુસ્સેકો હાલતમેં ગાલીયાં
બહોત દેતી હે, ઓર કોસતી હે.

૬, જો કુછ હાજત, અપને શૌહરસે તલબ કરતી હે,
અગર વોહ હાજત પુરી નહીં હુઈ, તો ઔરતોંકે સામને
શૌહરકી શીકાયત કરતી હે.

૭, શૌહર બહોત કુછ દેતા હે, તોબી કેહતી હે, કે
હમકો કયા દીયા ! કુછ નહીં દીયા.

૮, જો ચીઝ હવે જ્યાં હો, તો બી ઉસકે દેને-મેં બી બખીલી કરતી હેં, જયસા કે, ખાના વ-ગયરા, કે ખરાબ હો-જાવે, મગર હકદારકો ન-દેવેં.

૯, ઐરત જબ આપસમેં હોતી હેં, તો બ-જુઝ શીકાયત ઐર હીકાયતે દુન્યાકે કોઈ ખાત નેક નહીં કરતી હેં. ગીબત બહોત કરતી હેં, “ગીબત ઝીનાસે બહતર હે.”

૧૦, ઐરતેં બહોત જુટ ખાલતી હેં, યહાંતક-કે અગર બચેકો દુધ પીત્રાના મંજુર નહીં હોતા હે, તો ઉસકો સમજા-કર બુલા દેતી હેં.

૧૧, મકે, ઐર ફરેબ, દેનેમેં ઐરતેં ઉસ્તાદ હોતી હેં. ખાઝ મક્કાર ઐરતેં, જીન્નાત, ઐર પરીયોંકે આસેબકા મકે ફયલાતી હેં, ચાર જાનું બયેઠ-કર જુમલો, ઐર સર ધુનતી હેં. ઐર અજબ ઢાંગ કરતી હેં.

ખુદાવંદ કરીમ અયસી મકરો ફરેબ-વહી ઐરતોંસે મુસલ-માનોંકો બચાવે. ઐર ઉનકો નેક હિદાયત નસીબ કરે. આમીન. સુમ્મા આમીન.

તમામ શુદ્ધ.

ઈત-તીલાયે ઝુરરી.

બિરાદરને ઇસલામ !

વાઝેહ હો, કે હમારી કિતાબ, હદીયતુલ મુસ્લૈમીન થાને ઝુરરીયાતે દીન. કે જો એકકોસ મરતબે, હમારે તરફસે છપ ચુકો હે. ઝોર હંસ કિતાબસે હબ્બરોં દીનદાર બાઈ, કે જીનકો નમાઝકે અરકાન, ઝોર પંજ બીનાયે ઇસલામસે વાઝેહ-ગારી ન-થી. વોહ ઇસ કિતાબસે કાયેદા ઉઠા રહેં હેં. ઝોર અપની આકેબત બ-બયેર, હોનેકા જરીયા ઉનકો હાસીલ હુવા હે.

હમારી ઇસ કિતાબમેં ગલતી ન-રહે, ઇસલીયે બ-બાતે ખુદ હમ બડી મહેનત ઉઠાકર ઉસકો સહી છપવાતે હેં. લેકીન ચંદ લોગોંને હમારી ઇસ કિતાબકી નકલેં કી હેં. ઝોર ઉસમેં બહોતસી ગલતીયાં હેં. ઇસલીયે નમાઝ કાસીદ હોતી હે. ઝોર બાઝી ગલતીયોંસે બડે ગુનેહ-ગાર હોતે હેં. ઇસલીયે નકલી કિતાબેં ફરગીજ ખરીદ ન કરેં. બલકે કાદરી, કુંપનીકી, રજીસ્ટર કિતાબેં બીલીમોરેસે મંગવાનેકા ખ્યાલ રખેં.

સકીમ દુઆગો,
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

ખબર !!

ખુશ ખબર !!!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો, તથા એ સિવાય ખીજી સુ મળશે. એક કાર્ડ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં અપશે.

મુરશીદ કામીલ—એમાં ખુદાથી મલવાના બાનીની પાને છુપા બેદો, તથા તેનાં કવાયદો છે. કીમત ૦-૧૨-૦

દોલતે બે-ઝવાલ—એમાં મુદ્દેસી દર કરવાની તદ્દખીરો અને દુઆઓ, તથા મસલાઓ છે. કીમત રૂ. ૦-૧૦-૦

હુયાતે જવેદાની—તવારીખે હઝરત પીરને પીર દરતખીર. પાને સંયદ અબ્દુલ-કાદીર જીવાની રહ,ની કરામતો, અને જાંદગીના એહવાલ છે, કીમત રૂ. ૦-૮-૦

વજાહેર કાદરી—એમાં એવા અમકા, તથા દુઆઓ, દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. કે જીંદા કરામાનમા દાખલ થયા નથી. કીમત ૦-૬-૦

ઝીંદા કરીમ—એમાં મોહામ્મત કરવાના. અદાવત, અને આક્રિત, તથા બહા દર કરવાનાં, ગેજગારમા વધારો કરવાના વિગેરે ઘણી જાતનાં અમલા અને જાંતર, મંતર છે. કીમત રૂ. ૦-૧૦-૦

નગમયે રહાની	આ સાત જાતની ગાયનની કિતા-
શીરહાસકા ગજરા	એમાં દરએકમાં બુદી બુદી કવવાલી
સયરે ચમન	અને હરકા ગજરો. અને નાટકનાં પરદુ
ગોહરે સુખન	તથા યુજરાની ચુટી મહેલા ગાયતો.
વિસાલે યાર	દાદરા, હમરી, કેહરવા, વીગેરે ઉસ્તાદી
આરામે દીલ	ગાયતો વીગેરે દરએકમાં બુદાં બુદાં છે.
ખઝમે કવવાલી,	કીમત દર એકની રૂ. ૦-૫-૦ છે.

કિતાબો મલવાનું હેકાણું:—

સંયદ બનુમીયાં ખીન સંયદ અમીરમીયાં કાદરીની કુંઠ
મુ. બીલીમારો, જલ્લો—મુરત.

